

Μέρες Σχολείου

Μάρτιος 2008

www.pagkritio.gr

e-mail: gymnasio@pagkritio.gr

Στος γ' - αριθ. φύλλου 7

Από το Μικρό Πρίγκιπα του Αντουάν Ντε Σεντ-Εξιπερί «Η συνάντηση με τον ματαιόδοξο»

-Α!... Α!... Να η επίσκεψη ενός θαυμαστή, φώναξε από μακριά ο ματαιόδοξος, μόλις φάνηκε ο μικρός πρίγκιπας. Γιατί, για κάθε ματαιόδοξο, οι

άλλοι άνθρωποι είναι θαυμαστές.

- Καλημέρα, είπε ο μικρός πρίγκιπας.

Πολύ παράξενο το καπέλο σας...

- Το έχω για να χαιρετώ, του

απάντησε ο ματαιόδοξος.

- Το 'χω για να χαιρετώ, όταν με

ζητωκραυγάζουν. Δυστυχώς, ποτέ

δεν περνάει κανείς από εδώ.

- Α, ναι, είπε ο μικρός πρίγκιπας, που δεν κατάλαβε.

- Χτύπα τα χέρι σου το ένα με τ'

άλλο, συμβούλεψε τότε ο

ματαιόδοξος.

Ο μικρός πρίγκιπας χτύπησε τα χέρια του το ένα πάνω στ' άλλο.

Ο ματαιόδοξος χαιρέτησε με μετριοφροσύνη,

ανασηκώνοντας το καπέλο του.

- Τούτη η επίσκεψη είναι πιο διασκεδαστική από κείνη που έκανα στο βασιλιά, σκέφτηκε ο μικρός πρίγκιπας. Κι άρχισε πάλι να χτυπά το ένα του χέρι πάνω στο άλλο. Ο ματαιόδοξος άρχισε κι αυτός να χαιρετά, ανασηκώνοντας το καπέλο του.

Έπειτα από πέντε λεπτά άσκησης, ο μικρός πρίγκιπας ένιωσε να κουράζεται από τη μονοτονία του παιχνιδιού:

- Και για να σταματήσεις ν' ανασηκώνεις το καπέλο σου, ρώτησε, τι πρέπει να γίνει

Μα ο ματαιόδοξος δεν τον άκουσε. Οι ματαιόδοξοι ποτέ δεν ακούν τίποτ' άλλο εκτός από τα παιχνίματα.

ΕΚΤΟΣ ΔΙΔΑΚΤΕΑΣ ΥΛΗΣ

- Στ' αλήθεια, με θαυμάζεις πολύ; ρώτησε το μικρό πρίγκιπα.

- Τι σημαίνει να

θαυμάζεις;

- Θαυμάζω σημαίνει ν' αναγνωρίζεις ότι είμαι ο πιο όμορφος, ο πιο καλοντυμένος, ο πιο πλούσιος και ο πιο έξυπνος απ' όσους βρίσκονται στον πλανήτη.

- Μα εσύ μόνο είσαι πάνω στον πλανήτη σου!

- Κάνε μου τη χάρη. Θαύμασέ με ακόμη κι έτσι!

- Σε θαυμάζω, είπε ο μικρός πρίγκιπας, ανασηκώνοντας λίγο τους ώμους, μα γιατί θα μπορούσε να σ' ενδιαφέρει αυτό; Κι ο μικρός πρίγκιπας έφυγε.

«Σίγουρα οι μεγάλοι είναι πολύ παράξενοι», είπε απλά στον

εαυτό του, καθώς συνέχισε το

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

2 Μαρτίου
Φυσιολατρική εκδρομή στο Βουλισμένο Αλώνι- Στρούμπουλα - Δόξα.

3 και 5 Μαρτίου

Ενημέρωση των γονέων του β2 και β1 για την πρόοδο των παιδιών στο β' τρίμηνο.

4 Μαρτίου
Επίσκεψη της α' γυμνασίου στο Αρχαιολογικό Μουσείο.

7 Μαρτίου
Η αποκριάτικη εκδήλωση.

11 Μαρτίου
Το β1 στο Ιστορικό Μουσείο Κρήτης στην έκθεση-αφιέρωμα στο Νίκο Καζαντζάκη.

12 Μαρτίου

Ενημέρωση των γονέων της γ' γυμνασίου για την πρόοδο των παιδιών στο β' τρίμηνο.

13 Μαρτίου

Η ομάδα σύγχρονου χορού του Γυμνασίου παίρνει ειδική τιμητική διάκριση στους μαθητικούς καλλιτεχνικούς αγώνες στον Άγιο Νικόλαο.

20 Μαρτίου

Η α' γυμνασίου συμμετέχει σε ειδικό πρόγραμμα του Ενυδρείου για το θαλάσσιο πλαγκτόν.

24 Μαρτίου

Εκδήλωση για την εθνική επέτειο της 25ης Μαρτίου - Απονομή πτυχίων Lower - Απονομή αναμνηστικών διπλωμάτων του Υπουργείου Παιδείας στην ομάδα χορού.

25 Μαρτίου

Ημέρα παρέλασης.

29 Μαρτίου

Διεξαγωγή στο χώρο του σχολείου του μαθηματικού διαγωνισμού Καγκουρό.

2 Μαρτίου - Φυσιολατρική εκδρομή στο Βουλισμένο Αλώνι- Στρούμπουλα- Δόξα.

Δεύτερη φετινή φυσιολατρική εξόρμηση στο όρος Στρούμπουλα. Κάθε φυσιολατρική κρύβει και τη δικιά της δυσκολία. Φυσικά εννοώ το δρόμο που περπατήσαμε. Όταν ξεκινούσαμε, δεν ήξερα πού ακριβώς ήταν ο προορισμός μας, αλλά, όταν το συνειδητοποίησα, ήμουν σίγουρη ότι δε θα κατάφερα να φτάσω στην κορυφή του βουνού, ήταν ένα όνειρο. Αλλά όλοι βάζουμε ένα στόχο ή έχουμε ένα όνειρο. Έτσι έγινε και εκεί. Φτάσαμε στην κορυφή και μάλιστα το ευχαριστήκαμε. Η θέα από εκεί ήταν καταπληκτική. Είχε ολόκληρο το Ηράκλειο «σερβιρισμένο σε ένα τεράστιο πιάτο». Μπορεί πίσω μας να είχαμε αφήσει ένα δύσκολο δρόμο, αλλά, προσωπική μου γνώμη, άξιζε τον κόπο. Κάτσαμε εκεί περίπου μια ώρα, παίξαμε, γελάσαμε (και πολύ μάλιστα), αλλά στο τέλος φύγαμε. Τώρα είχαμε μπροστά μας να κατέβουμε αυτό το βουνό που ανεβήκαμε. Και αυτό ήταν ένα όνειρο, αλλά φυσικά το πραγματοποιήσαμε. Πότε ανεβήκαμε, πότε κατεβήκαμε, δεν το είχα καταλάβει, αν και κουράστηκα ιδιαίτερα στο ανέβασμα. Φτάσαμε στο σπήλαιο στην περιοχή της Δόξας. Μπαίναμε 10 – 10 μέσα στο σπήλαιο. Ήταν φοβερή εμπειρία! Αν και μερικοί μπορεί να το μετανιώσανε που μπήκανε μέσα, γιατί γλιστρούσε τόσο πολύ, που μπορούσες να κατέβεις κάνοντας τσουλήθρα. Ευτυχώς, δεν ήμουν μία από αυτούς αν και λερώθηκα πολύ! Μέσα το σπήλαιο ήταν φοβερό! Μέσα σε αυτό το σπήλαιο έβλεπες τη μαγεία που μπορεί να κάνει η φύση με την πάροδο του χρόνου! Σίγουρα θα μου μείνουν αξέχαστα και ο περίπατος και η μικρή αυτή εξερεύνηση του σπηλαίου.

Μαρία Σπουρδαλάκη

Η φυσιολατρική μας εκδρομή στο Βουλισμένο Αλώνι, στο όρος Στρούμπουλα και στη Δόξα μου άρεσε πολύ. Ίσως και να κουρασθήκαμε λίγο στην ορειβασία, αλλά ήταν διασκεδαστικό! Στις στάσεις μας παίξαμε, γελάσαμε και διασκεδάσαμε. Ύστερα από το ατύχημά μου συνήλθα γρήγορα, ξαναβρήκα την όρεξή μου κι έτσι δεν κατάφερε να μου χαλάσει τη διάθεσή μου, ευτυχώς! Κάτι που έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ήταν όταν φτάσαμε στη Δόξα και βλέπαμε με τα παιδιά το όρος που μόλις είχαμε κατέβει. Κι αυτό, γιατί είναι πολύ μεγάλο βουνό και βλέποντάς το από μακριά και ξέροντας ότι το είχαμε ανέβει, μ' εντυπωσίασε πολύ, αλλά συγχρόνως με ευχαρίστησε πολύ!

Μαριένη Παλαφραγκάκη

4 Μαρτίου - Επίσκεψη της α' γυμνασίου στο Αρχαιολογικό Μουσείο.

Με αφορμή το μάθημα της Ιστορίας σήμερα επισκεφτήκαμε το Αρχαιολογικό Μουσείο. Ξεναγός μας ήταν η κυρία Μαγκουσάκη. Μας μίλησε για

πολιτισμούς που τους έχουμε δει στο μάθημα της Ιστορίας. Πιο πολύ με εντυπωσίασαν οι λεπτομέρειες που είχαν τα κοσμήματα, τα αγγεία, τα ειδώλια και οι αναπαραστάσεις ζώων και άλλων αντικειμένων. Όλα ήταν πολύ όμορφα και μου φαίνεται καταπληκτικό να γνωρίζουμε πολιτισμούς μόνο από τα ευρήματα που έχουμε στα χέρια μας, τα οποία κρύβουν ένα μεγαλείο... Πιστεύω πως ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα επίσκεψη που μας έμαθε πολλά και άρεσε σε όλους μας.

Ειρήνη Δερμιτζάκη

Σήμερα πήγαμε στο Αρχαιολογικό Μουσείο Ηρακλείου. Η παλιά πτέρυγα με τα ωραία της εκθέματα ανακαινίζεται, κι έτσι πήγαμε στην καινούργια, που, ευτυχώς, ήταν ακόμα πιο όμορφη και με κάποια καινούργια εκθέματα. Εμένα προσωπικά μου άρεσε πολύ το πώς προβάλλονταν τα εκθέματα του μουσείου, δηλαδή η ιστορική μας κληρονομιά, που μας αποδεικνύουν πως εμείς, οι Κρητικοί, είχαμε και θα έχουμε λαμπρό πολιτισμό.

Γιώργης Συλλιγαράδης

Τα εκθέματα του μουσείου δημιουργήθηκαν την εποχή για την οποία μιλάμε στο μάθημα της Ιστορίας. Είχαμε ήδη μιλήσει στο σχολείο για μερικά αγγεία και εκθέματα τα οποία είδαμε. Μάλιστα, μερικά εκθέματα υπάρχουν σε φωτογραφίες στο βιβλίο μας. Η κυρία Μαγκουσάκη μάς τα εξήγησε όλα πολύ αναλυτικά, οπότε έμαθα και καινούργια πράγματα. Το μουσείο, αν και ήταν μικρό, ήταν ένας πολύ ευχάριστος χώρος. Γενικά, οι εντυπώσεις μου είναι πολύ καλές και θα προτείνω στους γονείς μου να πάμε στο μουσείο και μαζί.

Ιωάννης Τζωρτζάκης

Μας ξενάγησε η κυρία Μαγκουσάκη και μας περιέγραφε κάθε αρχαίο αντικείμενο που βλέπαμε. Μας έλεγε σε τι χρησίμευε το καθέτι. Ξέρετε, το καθένα από αυτά έχει τη δική του ιστορία! Από το μουσείο μου άρεσαν τα χρώματα των αγγείων, κυρίως τα καμαραϊκά αγγεία με τα λουλούδια. Τα κοσμήματα ήταν εξαιρετικά, το χρυσό τους γυάλιζε ακόμα και σήμερα. Όλα ήταν τόσο παραστατικά και ζωντανά γύρω μας, που ένιωθα σαν να μπορούσα να δω το παρελθόν μέσα από αυτά τα ευρήματα.

Ιφιγένεια Χονδροζουμάκη

Αυτά που είδα στο μουσείο σχετίζονται με το μάθημα της Ιστορίας. Η επίσκεψη μου άρεσε και θα ήθελα να ξαναπάμε.

Μάνος Κατσαμάνης

Αυτά που είδαμε είναι σχεδόν τα ίδια με αυτά που κάνουμε στην Ιστορία. Μου άρεσε πάρα πολύ. Θα ήθελα να ξαναπάμε σε ένα τέτοιο μουσείο. Ήταν καταπληκτικά, παρόλο που στο τέλος κουράστηκα λίγο...

Ελένα Μπράχου

Περνάω τρεις φορές την εβδομάδα έξω από το Αρχαιολογικό Μουσείο, αλλά ήταν η πρώτη μου επίσκεψη σε αυτό. Μικρός χώρος, αλλά αρκετός για να φανερώσει όσα θέλει να δείξει το μουσείο... Πάνω απ' όλα μου άρεσε το πέρασμα της ιστορίας μπροστά από τα μάτια μας μέσα σε ένα τόσο μικρό χώρο.

Στέφανος Γοργοράπης

Μου άρεσε το μουσείο. Αυτά που δεν ήξερα και με εντυπωσίασαν ήταν: το ζατρίκιο- ένα είδος επιτραπέζιου φτιαγμένο από ελεφαντόδοντο, υαλόμαζα, κρύσταλλο, φύλλα χρυσού και ασημιού σε ξύλινη βάση- και το γεγονός ότι στη μινωική Κρήτη λέγανε πως στον τάφο μπαίνει κανείς με τη στάση που έχει στην κοιλιά της μητέρας του, δηλαδή με τα γόνατα στο μέτωπο.

Σάντρα Αρμάου

Όλα είχαν πολύ ενδιαφέρον. Τα ιστορικά στοιχεία από την κυρία Μαγκουσάκη ήταν πολύ κατατοπιστικά. Η περιήγηση στο μουσείο ήταν πολύ ωραία. Ορισμένα πράγματα τα ξέραμε ήδη, αλλά και πολλά ακόμα στοιχεία μάθαμε. Είναι εντυπωσιακό πώς έχουν διατηρηθεί τα αγγεία και τα κοσμήματα.

Ναταλία Γεωργαντά

Το μουσείο είχε πολύ ενδιαφέροντα εκθέματα, γενικά όμως δεν εντυπωσιάστηκα και πολύ.

Αδάμ Καπετανάκης

Μπορώ να πω ότι αυτή η επίσκεψη στο μουσείο μου άρεσε πάρα πολύ και συνδύασα πολλά από αυτά που είχα μάθει στην Ιστορία με τοιχογραφίες, αγγεία και πήλινα δοχεία. Η κυρία που μας ξενάγησε ήταν πολύ καλή και πρόθυμη να απαντήσει στις ερωτήσεις που της κάναμε. Πιστεύω πως αυτή η επίσκεψη με βοήθησε να μάθω καλύτερα κάποια στοιχεία για το μινωικό πολιτισμό και ελπίζω να κάνουμε κάτι παρόμοιο και στο μέλλον.

Ιωάννα Τσαγκαράκη

Οι εντυπώσεις μου από την επίσκεψη στο μουσείο είναι πολύ καλές. Τα εκθέματα ήταν πολύ ενδιαφέροντα... Αυτά που είδαμε σχετίζονται με το μάθημα της Ιστορίας, γιατί ό,τι είδαμε τα έγραφε το βιβλίο και ό,τι δεν έγραφε το βιβλίο μάς το έλεγε η κυρία Κληρονόμου. Θα πρότεινα στους γονείς μου να ξαναπάμε.

Μιχάλης- Σήφης Γζώρτζης

Το Αρχαιολογικό Μουσείο ήταν πολύ ωραίο και είχε εξαιρετικά εκθέματα. Πολλά από αυτά που μας είπαν τα ξέραμε ήδη, επειδή σχετίζονταν με αυτά που μαθαίνουμε φέτος στην Ιστορία, όπως τα καμαραϊκά αγγεία, τα ωκελύφα. Γενικά, όλα ήταν πολύ ωραία και ενδιαφέροντα. Μου άρεσε αυτή η δραστηριότητα και θα ήθελα να ξαναπάμε σε τέτοιου είδους επισκέψεις.

Ευρώπη Στεφανίδη

Η ωραία μας Κρήτη είναι πολύ αρχοντική και πρέπει να είμαστε τυχεροί που την κατοικούμε! Μέρος αυτής της τύχης είναι και το μουσείο, που έχει αντικείμενα των Μαλλίων, της Φαιστού, της Κνωσού και της Ζάκρου... Το αντικείμενο που με εντυπωσίασε ήταν ένα αγγείο από κρύσταλλο που βρέθηκε σπασμένο σε 273 κομμάτια, αλλά το συναρμολόγησαν! Εύχομαι όπως ένα μικρό παιδί βρήκε ένα δαχτυλίδι του βασιλιά, να βρεθούν κι άλλα αντικείμενα!

Νίκος Ωραϊόπουλος

Εγώ είχα ξαναπάει στο μουσείο με τον πατέρα μου. Σήμερα που πήγαμε με το σχολείο στο μουσείο, μου άρεσε πιο πολύ από την προηγούμενη φορά. Κι αυτό γιατί η κυρία Μαγκουσάκη μάς ξενάγησε και μας είπε κάθε λεπτομέρεια για κάθε έκθεμα του μουσείου... Έμαθα πολλά πράγματα που δεν ήξερα.

Αλέξανδρος Κανετάκης

Μου άρεσαν πολύ αυτά που είδα. Και ακόμα πιο ωραία μου φαινόταν με τα λόγια της κυρίας Μαγκουσάκη. Πολλά από αυτά τα ήξερα. Τα είχα μάθει από το σχολείο ή από κάποια βιβλία σχετικά.

Γζωρτζίνα Καρκανάκη

Οι εντυπώσεις μου από την επίσκεψη είναι θετικές αλλά και αρνητικές. Το μουσείο αυτό ήταν πολύ μικρό και κουραστικό. Όμως είδαμε πολλά πράγματα που ούτε φανταζόμασταν ότι θα δούμε.

Γιώργος Πισκοπάκης

Παρόλο που δεν είχα πάει στο καινούργιο μουσείο, μου φάνηκε ότι είχε τα ίδια εκθέματα και πιο λίγα. Μου άρεσαν, πάντως, γιατί είχαν μια σχέση με το μάθημα της Ιστορίας.

Μιχάλης Μαδαριωτάκης

Τα εκθέματα που μου έκαναν εντύπωση στο μουσείο ήταν τα χρυσαφικά, τα διακοσμητικά αντικείμενα και τα όπλα: κοσμήματα, όπως το δαχτυλίδι του Μίνωα, και τα δαχτυλίδια με παραστάσεις από την καθημερινή ζωή των Μινωιτών, ρυτά, όπως το κεφάλι του ταύρου και της λιονταρίνας, και όπλα εντυπωσιακά με φύλλα χρυσού επάνω.

Αντώνης Ζαχαριουδάκης

Οι εντυπώσεις μου είναι οι καλύτερες. Η κυρία Μαγκουσάκη μάς τα εξηγούσε όλα πολύ καλά και με ευχαρίστηση. Εντύπωση μου έκαναν τα αγγεία και πολλά αντικείμενα εκείνης της εποχής που έχουν μείνει τα ίδια μέχρι σήμερα. Βέβαια, ακόμα και σήμερα εντυπωσιακός είναι ο πρίγκιπας με τα κρίνα και τα κοσμήματα, ιδιαίτερα τα δαχτυλίδια τα χαραγμένα με σύμβολα και εικόνες από την καθημερινή ζωή των Μινωιτών.

Εμμανουέλα Πεχνάκη-Μαμουνάκη

Η επίσκεψή μας ήταν πολύ επιτυχημένη. Η κυρία Μαγκουσάκη μάς είπε πολύ αναλυτικά για το καθετί. Όλα ήταν τοποθετημένα ωραία σε προθήκες. Τα ευρήματα τα είχαν αριθμήσει και τα εξηγούσαν από κάτω σε γυάλινους πίνακες...Είδαμε αναλυτικά κάποιες τοιχογραφίες και εμπλουτίσαμε τις γνώσεις μας.

Μάνος Ορφανουδάκης

Τα περισσότερα από αυτά που είδαμε στο μουσείο μου έκαναν εντύπωση: τα χρυσά δαχτυλίδια και περιδέριαι, το κεφάλι του ταύρου, τα μαύρα ξίφη, το αλφάβητο στο δίσκο της Φαιστού και πιο πολύ από όλα η περικεφαλαία που ήταν φτιαγμένη από τεράστια δόντια αγριόχοιρου. Ο ταύρος συμβόλιζε τη δύναμη και τα κέρατά του έμαθα πως ήταν ιερά. Έμαθα, επίσης, πως από το ελεφαντόδοντο μπορούσαν να φτιάξουν πολλά αντικείμενα που τους χρησίμευαν στην καθημερινή τους ζωή... Πιστεύω πως ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η επίσκεψή μας στο Αρχαιολογικό Μουσείο.

Μάρκος Καλατζής

Το εύρημα που με εντυπωσίασε ήταν ένα αλαβάστρινο ρυτό με μεταλλική λαβή. Είχε μέγεθος σχεδόν τριάντα εκατοστά και είχε βρεθεί σπασμένο σε 273 κομμάτια. Εύχομαι να βρεθούν και άλλα αντικείμενα.

Κυριάκος Καββαδίας

7 Μαρτίου - Η αποκριάτικη εκδήλωση.

Από την προετοιμασία στις τάξεις ...

Στο κέντρο

Ο διαγωνισμός αμφέσης ...

Η κριτική επιτροπή

11 Μαρτίου - Το β1 στο Ιστορικό Μουσείο Κρήτης στην έκθεση-αφιέρωμα στο Νίκο Καζαντζάκη.

Σήμερα επισκεφτήκαμε το Ιστορικό Μουσείο, για να δούμε μια έκθεση με τίτλο «Νίκος Καζαντζάκης, ένας ταξιδευτής σε τόπους και ιδέες». Αυτή η επίσκεψη ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, γιατί μάθαμε μερικά πράγματα για τον Νίκο Καζαντζάκη που δεν γνωρίζαμε. Μάθαμε ποια εποχή έζησε, ότι βίωσε τον Α' και Β' παγκόσμιο πόλεμο, καθώς και το Μεσοπόλεμο και ότι γεννήθηκε το 1883 και πέθανε το 1957. Είδαμε το γραφείο του και παίξαμε διάφορα παιχνίδια σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Αυτή η παρουσίαση με εντυπωσίασε πολύ.

Μαρία Ηλιάδη

Η έκθεση είχε θέμα τη ζωή και το έργο του συμπατριώτη μας Ν. Καζαντζάκη. Μάθαμε πολλά για τη ζωή του, όπως ότι ήταν παντρεμένος με την Γολάτεια Καζαντζάκη και την Ελένη Σαμίου. Καταγόταν από μια πολυμελή οικογένεια και δεν είχε τόσο καλή σχέση με τον πατέρα του. Τέλος έζησε τον Α' και τον Β' παγκόσμιο πόλεμο καθώς και τον Μεσοπόλεμο. Οπότε έμαθα πολλά για τη ζωή του.

Μιχαέλα Διαλυνά

Η έκθεση που παρακολουθήσαμε σήμερα είχε ως κύριο θέμα τη ζωή του Ν. Καζαντζάκη. Ο άνθρωπος αυτός γνώρισε πολλούς λαούς και πολιτισμούς και επηρεάστηκε από αυτούς σε μεγάλο βαθμό. Υπήρξε ένας ξεχωριστός άνθρωπος και χωρίς αυτόν η ελληνική λογοτεχνία θα ήταν πολύ φτωχή.

Γιώργος Μαραυγάκης

Το μεγάλο πάθος του πατέρα μου ήταν πάντα ο Νίκος Καζαντζάκης. Αυτό το πάθος δε γινόταν να μην περάσει και σε μένα. Η παρουσίαση αυτή ήταν μια αφορμή να εκδηλωθεί αυτό το πάθος και να καταλάβω για άλλη μια φορά τη σπουδαιότητα του καλλιτέχνη αυτού. Μπορεί να μην έχω διαβάσει κανένα έργο του, αλλά πιστεύω πως το σημερινό πρόγραμμα μου έδειξε μια περιληψη της ζωής του πολύ καθαρά. Ήταν αρκετό για να ταξιδέψω στην εποχή του και να τον «δω από κοντά». Οι εντυπώσεις μου είναι φοβερές. Το διαδραστικό αυτό πρόγραμμα με ξετρέλανε. Θα ήθελα πολύ να ξαναπάω.

Ανδρέας Αντωνάκης

Ιδιαίτερη εντύπωση μου έκαναν τα έργα των ανθρώπων, οι οποίοι είχαν εμπνευστεί από το έργο του μεγάλου αυτού συγγραφέα του 20ού αιώνα. Ακόμα με συνεπήραν οι σκέψεις του για τον προορισμό του καλλιτέχνη στην εποχή του και οι συλλογισμοί του στα παιδικά του χρόνια. Από τις φράσεις του μικρού τότε Καζαντζάκη κράτησα τα λόγια «ή Καίσαρ ή τίποτε», μια φράση η οποία μας φανερώνει πολλά για την ψυχρόσυνθεση του συγγραφέα.

Αλεξάνδρα Ανδρουλιδάκη

13 Μαρτίου - Η ομάδα σύγχρονου χορού του Γυμνασίου παίρνει ειδική τιμητική διάκριση στους Μαθητικούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες στον Άγιο Νικόλαο.

Οι εντυπώσεις μας για το διαγωνισμό, όπου και συμμετείχαμε, είναι οι καλύτερες. Λάβαμε μέρος σ' αυτό το διαγωνισμό για πρώτη φορά και πιστεύω να υπάρξει κι άλλη. Όπως γνωρίζετε, πήραμε την τέταρτη θέση, μετά από τις τρεις πρώτες νικήτριες διάλεξαν την ομάδα μας να πάρει τον τιμητικό έπαινο. Είμαστε ικανοποιημένες με τη θέση αυτή, γιατί όπως ξέρετε, τα περιθώρια που μας είχαν αφήσει ήταν πολύ στενά και δεν είχαμε το χρόνο να κάνουμε συνεχόμενες μέρες πρόβες ούτε εμείς ούτε η κ. Μαρία. Θέλουμε ακόμα να την ευχαριστήσουμε για την υπομονή της και την τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε. Τέλος, θα ήταν παράλειψη να μην πούμε ότι δώσαμε τον καλύτερό μας εαυτό και πιστεύω ότι, αν δεν είχαμε ανασφάλεια, θα τα πηγαίναμε καλύτερα.

Μαρία Μανουρά

Οι εντυπώσεις μου από το διαγωνισμό χορού είναι οι καλύτερες. Πέρασαμε φοβερά και παρόλο που δεν ήμασταν μέσα στην τριάδα δεν μας πείραξε καθόλου. Ελπίζουμε να έχουμε ξανά την τύχη να πάμε και σε άλλους διαγωνισμούς όπως αυτόν.

Ελίζα Μαυρουδή

Εγώ πέρασα τέλεια! Έχω πάει ξανά σε παρόμοιους διαγωνισμούς κι έτσι δεν είχα καθόλου άγχος. Η διοργάνωση ήταν πολύ προσεγμένη. Μας έδειξαν φωτογραφίες από καλύτερους αγώνες και για να χαλαρώσουμε μας έπαιξαν κρητικά τραγούδια. Μετά, ένας πιανίστας έπαιξε «Το φάντασμα της όπερας» και άρχισε ο διαγωνισμός. Μόλις τελείωσε, πήγαμε σε ένα ξενοδοχείο όπου μας κέρασαν. Ήταν φοβερά και θα είναι πάντα μια αξέχαστη εμπειρία για μένα που θα ήθελα να πάω ξανά!

Κατερίνα Πεχνάκη-Μαμουνάκη

Ο δικός μας κόσμος – Αντιθέσεις.

Ο χορός, έκφραση και γλώσσα σώματος και ψυχής, εμπνέει και σφυρηλατεί τις σχέσεις όλων των κοριτσιών μου. Η χορογραφία μας ξετυλίγει την ιστορία του καθενός μας, της ζωής της ίδιας. Έχει αρχή – μέση – εξέλιξη - τέλος. Από τη σύλληψη, γέννα – πορεία – συνειδητοποίηση. Το αγαθό γίνεται συνειδητά καλό με κεφαλαίο Κ.

Σεκίνημα ο κύκλος, το τέλειο γεωμετρικό σχήμα. Η στάση προς τα μέσα, σηματοδοτεί την εσωστρέφεια. Τα ενωμένα χέρια, τη δύναμη της ομάδας. Ανοίγει το λουλούδι, πλημμυρίζει το χώρο, σκορπά μυρωδιές κι αρμονία. Στην πορεία δυσκολίες, τρέξιμο, άγχος, αγωνία. Μέσα όμως από αυτή την πορεία, συνειδητά πλέον, γίνεται η επιλογή και η άνθιση – άνοιξη ξανά.

Το κλείσιμο, συσπείρωση αλλά ως βεντόλια στο κέντρο με πρόσωπο στο κοινό. Με εμπιστοσύνη, δόσιμο, αγάπη.

*Μαρία Γεωργουλάκη
Ταξιθέτης της ομάδας σύγχρονου χορού*

20 Μαρτίου - Η α' γυμνασίου συμμετέχει σε ειδικό πρόγραμμα του Ενοδρείου για το θαλάσσιο πλαγκτόν.

Οι εντυπώσεις μας από το ενοδρείο στο Θαλασσόκοσμο ήταν πολύ ωραίες. Εμένα μου άρεσαν πάρα πολύ οι μέδουσες. Αν τις έβλεπες από κοντά για πολλή ώρα, θα σε κοιμίζαν σίγουρα. Μετά μου άρεσαν οι ταυροκαρχαρίες και οι σταχτοκαρχαρίες. Εκείνοι ήταν μεγάλοι και τρομαχτικοί. Επίσης, μου άρεσαν πολύ κάτι ψάρια που ελίσσονταν με πάρα πολλή άνεση μέσα στο νερό. Η κίνησή τους ήταν πολύ εντυπωσιακή. Ακόμα, είδαμε ένα μικρό ψαράκι μισοδαγκωμένο από ένα καρχαρία, απ' ό,τι μας είπαν.

Στο Ενοδρείο, παρόλο που έχω πάει δύο φορές, θέλω να πάω ξανά, διότι βλέπω νέα και ωραία πράγματα.

Μάρκος Καλατζής, α/1

Πριν επισκεφθούμε το Ενυδρείο, το μόνο που ήξερα για το πλαγκτόν ήταν πως είναι ένας μικροοργανισμός που ζει στη θάλασσα. Όμως έμαθα πολύ περισσότερα. Ετυμολογικά σημαίνει οτιδήποτε πλανάται και δεν μπορεί ν' αντισταθεί στα κύματα και τα ρεύματα. Το πλαγκτόν έχει μεγάλη σημασία. Είναι τροφή για άλλους οργανισμούς, απορροφάει διοξείδιο του άνθρακα και είναι η βάση της τροφικής αλυσίδας. Το πλαγκτόν χωρίζεται σε δύο κατηγορίες: το φυτοπλαγκτόν και το ζωοπλαγκτόν, το οποίο χωρίζεται σε δύο υποκατηγορίες, το μόνιμο και το προσωρινό. Όταν μπήκαμε στο Ενυδρείο μαζί με την ξεναγό μας, την κ. Μαρία, μας είπε πολλά και ενδιαφέροντα πράγματα, όπως ότι ο αστακός αλλάζει 8-10 φορές καβούκι στο πρώτο έτος της ζωής του, ο ροφός στο πέμπτο έτος της ζωής του είναι θηλυκό, ενώ στο δωδέκατο αρσενικό, η σκορπίνα στα δύο πρώτα αγκάθια της έχει δηλητήριο, οι αμπούλες του Lorenzini, εκατοντάδες πόροι στο κεφάλι του καρχαρία του επιτρέπουν να ανιχνεύονται ασθενή ηλεκτρικά πεδία που εκπέμπονται από άλλους οργανισμούς και να τους εντοπίζει ακόμα και όταν κρύβονται. Για να ταϊστούν οι καρχαρίες, ένας δύτες κρεμάει κολλαμάρια και οι καρχαρίες έρχονται και τα τρώνε. Η χελώνα ζει 100 χρόνια, αλλά μόνο όταν είναι 35 χρονών καταλαβαίνουμε αν είναι θηλυκή ή αρσενική, ο ιππόκαμπος είναι το μόνο ζώο που γεννάει το αρσενικό, η μέδουσα είναι το μεγαλύτερο πλαγκτονικό ζώο και το 89% του σώματός της αποτελείται από νερό.

Είδαμε και την ιστορία της χελώνας του ενυδρείου, που είχε καταπιεί ένα αγκίστρι. Την βρήκαν ψαράδες που ειδοποίησαν τους ανθρώπους του Ενυδρείου, οι οποίοι την πήγαν στο κτηνιατρείο του κ. Νικηφοράκη. Εκεί το αγκίστρι αφαιρέθηκε χειρουργικά και τώρα η χελώνα παραμένει στο Ενυδρείο, μέχρι να συνέλθει. Στο Ενυδρείο άκουσα το πιο παράξενο όνομα που έχω ακούσει μέχρι τώρα: Βασιλομεδουσοφάγος. Πέρασαμε πολύ καλά και τώρα που έχω την κάρτα θα πηγαίνω πιο συχνά.

Γιωρτζάκης Γιάννης, α/

Στο Ενυδρείο πέρασα πολύ ωραία. Έμαθα τι ακριβώς είναι το πλαγκτόν και το είδα με τα μάτια μου. Είδα πολύ ενδιαφέροντα ψάρια, όπως ο σκούρος χειρουργός, ο ιππόκαμπος και η τσούχτρα. Επίσης, έμαθα ότι οι καρχαρίες έχουν έκτη αίσθηση, δηλαδή ανιχνεύονται ασθενή ηλεκτρικά πεδία και εντοπίζουν τα ψάρια ακόμα και όταν κρύβονται. Τέλος, εντυπωσιάστηκα με τον Ζιφιό, του οποίου ο χρόνος κατάδυσης είναι 50-60 λεπτά και το βάθος κατάδυσης 1100 μ.

Αδάμ Καπετανάκης, α/

Οι εντυπώσεις μου είναι πολύ θετικές και από αυτά που είδα, αλλά και από τον τρόπο ξεναγήσης. Στην αρχή, μας μίλησαν για το πλαγκτόν, για το ποσοστό νερού που υπάρχει στη γη, για το φυτοπλαγκτόν και το ζωοπλαγκτόν. Είδαμε στο μικροσκόπιο πώς φαίνεται το πλαγκτόν μεγενθυμένο. Στο στερεοσκόπιο είδαμε διάφορους τύπους φυτοπλαγκτού αλλά και ζωοπλαγκτού όπως την Αρτέμια, ιχθυοπλαγκτόν αλλά και το Ρότιφερ. Μ' αυτά που είδαμε και ακούσαμε, συμπληρώσαμε το φυλλάδιο που μας έδωσαν. Μετά είδαμε τα ψάρια που υπήρχαν στο Ενυδρείο, με μια πολύ καλή ξεναγό, που ήξερε να απαντήσει στις ερωτήσεις μας.

Είδαμε ψάρια, όπως συναγρίδες, καρχαρίες, γλώσσες, χάνους, μαγάτικα, μουρμούρια, μαυροσκορπιούς, σαλάχια, ροφούς, σαργούς, σπάρους και πολλά άλλα. Είδαμε, επίσης, και άλλα ζώα της θάλασσας όπως καβούρια, αστακούς, κοράλια, αστερίες, μέδουσες και άλλα ακόμα πιο παράξενα.

Εμμανουέλα Πεχνυάκη, α/

Στο Ενυδρείο είδαμε διάφορα είδη ψαριών με διαφορετικά χρώματα και μεγέθη. Το κόκκινο κοράλι είναι ζώο! Έχει σκελετό και τρέφεται με πλαγκτόν. Ο τρόπος με τον οποίο κρύβεται ο κάβουρας πίσω από τις δαγκάνες του τον δείχνει πολύ «ντροπαλό»! Ενώ το σκυλόψαρο μοιάζει με μικρό καρχαριάκι με ένα «τιγρέ» χρώμα. Το αγαπημένο μου ψάρι είναι ο καρχαρίας. Όταν τους είδα στη δεξαμενή με άλλα ψάρια περίπου του μεγέθους τους, ήταν

πολύ ήρεμοι. Οι σταχτοκαρχαρίες ήταν τα μεγαλύτερα ψάρια του Ενυδρείου, που άρεσαν πολύ σε όλους μας, πιστεύω. Πρώτη φορά στη ζωή μου είδα χελώνα της θάλασσας που μας «αφηγήθηκε» τη δική της ιστορία, πριν έρθει στο Ενυδρείο. Οι αστερίες με ένα πορτοκαλοκίτρινο χρώμα «πέιραζαν» τους ροφούς σαν να έπαιζαν! Η ανεμώνη ήταν πολύ όμορφη, με μωβ στις άκρες της και άσπρο στο υπόλοιπό της «σώμα». Οι ιππόκαμποι, σαν όλογα πόνη σε σμίκρυνση, έπαιζαν μέσα στο νερό μεταξύ τους. Ένα επίσης ωραίο ψάρι, το ψάρι κλόουν, γνωστό ως Νέμο, βοηθάει την ανεμώνη, τρώγοντας τους μικροοργανισμούς πάνω της και η ανεμώνη το προστατεύει από τους εχθρούς του!

Η ξεναγήση ήταν πολύ ωραία και πολύ ζωντανή, σαν να βρισκόμασταν στα βάθη των ωκεανών και γίναμε ένα με τα ψάρια!

Γιγιγένια Χονδροζουμάκη, α/

Μου έκαναν εντύπωση πολλά ωραία πράγματα από αυτά που μας εξήγησε η ξεναγός. Αυτά τα μικρά ζωοπλάσματα που είδαμε, είχαν πολύ ενδιαφέρον. Και ολόκληρο το Ενυδρείο ήταν πολύ ωραίο. Τα ψάρια που μου άρεσαν ήταν το ψάρι κλόουν και οι μέδουσες. Θα ήταν ωραίο αν ξαναπηγαίναμε κι άλλες φορές.

Ελένα Μπράχου, α/

Τα ψάρια που μου έκαναν εντύπωση ήταν ο ταυροκαρχαρίας και το λαυράκι που ήταν δαγκωμένο και του οποίου φαινόταν η σάρκα. Εντύπωση μου έκαναν και οι γλώσσες, που ήταν ένα με τα βότσαλα. Ωραιά ήταν και η σμέρνα που έχει ως φωλιά μια τρύπα. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν που η σμέρνα ανοίγει το στόμα της και περιμένει να έρθουν κάποια γαριδάκια να της καθαρίσουν τα δόντια. Πρέπει να πω ότι οι εγκαταστάσεις στο Ενυδρείο ήταν πολύ καλές και ο χώρος καθαρός.

Κυριάκος Καββαδίας, α1

Το Ενυδρείο ήταν καταπληκτικό. Οι Ξεναγοί μας μας είπαν τα πάντα για το πλαγκτόν. Στο πλαγκτόν, μου έκανε εντύπωση στα στερεοσκόπια η Αρτέμια και το ιχθυοπλαγκτόν. Οι Ξεναγοί μας μας είπαν τα πάντα και για τα ψάρια. Από τα ζώα του ενυδρείου, μου έκαναν εντύπωση οι μέδουσες, οι σμέρνες, οι δράκαινες, οι καρχαρίες, τα σαλάχια, οι γλώσσες και η χελώνα καρέτα-καρέτα. Επίσης, μου έκανε εντύπωση η περιποίηση των ανθρώπων του Ενυδρείου στη χελώνα καρέτα-καρέτα, που την εγχείρησαν και την έσωσαν από το μεγάλο κίνδυνο που διέτρεχε, με ένα ακίστρι στο λαιμό της. Ευτυχώς, όλα πήγαν καλά και η χελώνα επέζησε και τρέφεται κανονικά.

Σήφης Τζώρτζης, α1

Το Ενυδρείο, όπως πάντα, έχει ψάρια. Αυτά τα ψάρια που ζουν εκεί, ιδιαίτερα ο καρχαρίας, μεγάλωσαν από πέρυσι που είχα ξαναπάει. Αυτό μου έκανε πολλή εντύπωση. Πιο πολύ, βέβαια, μου έκανε εντύπωση το πλαγκτόν, φυτοπλαγκτόν και ζωοπλαγκτόν. Στο βίντεο που είδαμε, τα χρώματα, και ιδιαίτερα τα διάφορα σχήματα, ήταν φανταστικά. Η Καρέτα-καρέτα μου έκανε επίσης εντύπωση, καθώς και τα διάφορα είδη αστακών. Ιδιαίτερα μου άρεσαν τα χρωματιστά ψαράκια στο τέλος. Είχαν όλων των ειδών τα χρώματα, πορτοκαλί, μπλε, μωβ, κόκκινο, κ.ά. Η επίσκεψή μου άρεσε πολύ και ανυπομονώ να ξαναπάμε.

Νίκος Ωραιόπουλος, α1

Στο Ενυδρείο που πήγαμε στις 20-3-08 είδαμε και ακούσαμε διάφορα πράγματα τα οποία τα είχαμε δει και τις προηγούμενες φορές. Τώρα όμως μου δημιουργήθηκαν διαφορετικές εντυπώσεις για αυτά. Αυτό που μου έκανε μεγαλύτερη εντύπωση ήταν τα ψάρια. Κάποια ψάρια ήταν μικρά αλλά όμορφα, όπως το αγγελόψαρο και η δίχρωμη καλόγρια, άλλα ήταν μεγάλα, όπως ο μαυροκαρχαρίας και ο σταχτοκαρχαρίας. Επίσης, ακούσαμε τι ακριβώς είναι το πλαγκτόν, τη σημασία του για το περιβάλλον και το είδαμε με το στερεοσκόπιο.

Γιώργος Πισκοπάκης, α1

Η επίσκεψη στο ενυδρείο ήταν φανταστική. Μάθαμε περισσότερες πληροφορίες για το θαλάσσιο κόσμο και ιδιαίτερα σχολιάσαμε και συζητήσαμε για το πλαγκτόν. Επίσης, μάθαμε το πώς ζουν τα ψάρια και τα φυτά της Μεσογείου. Αυτό που με εντυπωσίασε περισσότερο ήταν πως ακόμα και μικροσκοπικοί οργανισμοί που ζουν στη θάλασσα και δεν φαίνονται με γυμνό μάτι, μπορεί να είναι πολύ σημαντικοί για την ισορροπία της ζωής στη θάλασσα. Από τους μικροσκοπικούς οργανισμούς, όπως το πλαγκτόν, ζωικό και φυτικό, έως και τα θαλάσσια κήτη, όπως ο καρχαρίας και η φάλαινα, όλοι οι οργανισμοί είναι σημαντικοί καθώς όλοι αυτοί δημιουργούν την τροφική αλυσίδα της θάλασσας. Αν ένα μέρος της διαταραχθεί, μπορεί να προξενήσει πρόβλημα σε όλους τους υπόλοιπους οργανισμούς. Αυτό το γεγονός μας υποχρεώνει να σεβαστούμε το περιβάλλον και να προσπαθήσουμε να το διατηρήσουμε αναλλοίωτο.

Τέλος, θέλω να πω πως η οργάνωση, η εξειδίκευση και η δουλειά του προσωπικού είναι σε υψηλό επίπεδο και αυτό βοηθάει τους επισκέπτες να ξεναγηθούν καλύτερα και να μάθουν περισσότερα για το ενυδρείο.

Στέφανος Βενέρης, α2

Το ενυδρείο ήταν καταπληκτικό και η Ξεναγήση ήταν πάρα πολύ καλή. Πριν έρθω στο ενυδρείο, νόμιζα ότι υπάρχει μόνο ζωικό πλαγκτόν και ότι τους οργανισμούς αυτούς μπορούμε να τους δούμε χωρίς μικροσκόπιο. Όμως, στο ενυδρείο μας εξήγησαν ότι υπάρχει και φυτικό πλαγκτόν, οι οργανισμοί του οποίου δεν είναι ορατοί με το ανθρώπινο μάτι. Επιπλέον, μου έκανε εντύπωση πως οι ροφοί, μέχρι την ηλικία των 5 χρόνων είναι ουδέτεροι, δηλαδή δεν

έχουν φύλο, από 5 μέχρι 15 είναι θηλυκοί και από 15 και πάνω είναι αρσενικοί. Επομένως, οι ροφοί που τρώμε είναι θηλυκοί, διότι δεν προλαβαίνουν να μεγαλώσουν και να γίνουν αρσενικοί.

Αθηνά Σταυρουλάκη, α2

Η επίσκεψή μας στο ενυδρείο ήταν πολύ ωραία. Εκτός από τις δεξαμενές, που ήταν γεμάτες με πολύ όμορφα και ενδιαφέροντα ψάρια, η Ξεναγός ήταν πολύ κατατοπιστική και οι πληροφορίες που μας έδωσε ήταν πολύ ενδιαφέρουσες. Ωραιά ήταν επίσης η παρατήρηση στο πλαγκτόν που κάναμε αργότερα.

Δημήτρης Μακράκης, α2

Περισσότερο απ' όλα στο ενυδρείο μου άρεσε ο καρχαρίας, που έχει μεγαλώσει πολύ απ' την τελευταία φορά που είχα πάει. Επίσης, εντυπωσιακές ήταν οι μέδουσες και ο ροφός, «το τεμπέλικο ψάρι». Μου άρεσε και η Ξεναγήση, γιατί δεν είχα ξεναγηθεί ξανά σε ενυδρείο, ...

Μαριέτα Νοικοκυράκη, α2

Το ενυδρείο μου άρεσε πολύ! Μου έμειναν αυτά που έλεγε η κοπέλα που μας ξενάγησε, για τα διάφορα ψάρια που ήταν πλαγκτόν στην αρχή της ζωής τους. Αν και έχω πάει στο ενυδρείο έξι φορές, έμαθα αρκετά πράγματα και παρατήρησα πολλές αλλαγές, όπως π.χ. ότι οι καρχαρίες είχαν μεγαλώσει πολύ. Είδα ακόμη πώς κινείται ο ροφό, καθώς στις προηγούμενες επισκέψεις μου δεν μετακινιόταν καθόλου απ' το σημείο που καθόταν.

Επίσης, και τα σελάχια, με τον ιδιαίτερο τρόπο κίνησής τους, ήταν πολύ εντυπωσιακά, καθώς, σ' αυτή μου την επίσκεψη, τα πέτυχα να κάνουν συνέχεια βόλτες.....

Άλλα κομμάτια του ενυδρείου που με εντυπωσιάζουν είναι αυτά με τα χρωματιστά μικρά ψαράκια και ο χώρος με τις μέδουσες. Οι μέδουσες είναι εντυπωσιακές, γιατί εκεί που βρίσκονται υπάρχει απολή μουσική και χαμηλός φωτισμός και, καθώς τις βλέπεις να «χορεύουν», σε ταξιδεύουν.

Παρόλο που έχω πάει πολλές φορές στο ενυδρείο, θέλω να ξαναπάω, γιατί είναι ένα φοβερό μέρος. Ο συνδυασμός της σιγανής μουσικής και του χαμηλού φωτισμού, σε χαλαρώνει και σε ταξιδεύει σ' ένα άλλο κόσμο. Εύχομαι να φέρουν κι άλλα είδη ψαριών και να μπορέσω να ξαναπάω σύντομα.

Γιάννης Κληρονόμος, α2

Η επίσκεψή μας στο ενυδρείο μου άρεσε πάρα πολύ, παρ' όλο που το έχω επισκεφτεί ξανά. Ο λόγος είναι ότι τα ψάρια και όλα τα ζώα τα οποία είναι σπάνια και συγχρόνως όμορφα και παράξενα, όσες φορές κι αν τα δω ακόμα, θα είμαι το ίδιο έκπληκτη και εντυπωσιασμένη, όπως την πρώτη φορά που επισκέφτηκα το ενυδρείο. Όπως και τα περισσότερα παιδιά, περισσότερη προσοχή έδωσα στους καρχαρίες και τις μέδουσες, απ' τις οποίες μου έκανε εντύπωση το πώς μαζεύουν το σώμα τους πηγαίνοντας προς τα πάνω, αλλά και το πώς παρασύρονται από το ρεύμα. ...

Μαριεύη Παπαφραγκάκη, α2

«Επιτέλους! Μια ευκαιρία να χαζέψουμε στο ενυδρείο του Ηρακλείου», σκεφτήκαμε, μιας και οι περισσότεροι το είχαν ήδη επισκεφθεί. Κάναμε λάθος... Η επίσκεψη είχε αρκετό ενδιαφέρον. Όταν μας είπαν ότι το θέμα ήταν «το πλαγκτόν», μας ήρθε στο μυαλό το ζωάκι στα καρτούν. Όλοι σκέφτονταν κάτι μικρό και ασήμαντο. Πάλι ...

κάναμε λάθος! Μάθαμε πολλά και εντυπωσιακά πράγματα για το πλαγκτόν, όπως ότι μπορεί να επηρεάσει ακόμα και το κλίμα του πλανήτη μας, ότι αποτελεί τη βάση της τροφικής αλυσίδας και χωρίζεται σε φυτικό και ζωικό. Όσα μας είπαν στην ξενάγηση ήταν εύκολο να τα καταλάβουμε και αυτό γίνεται πρώτη φορά. Συνήθως ο ξεναγός μιλάει και εμείς δεν καταλαβαίνουμε. Η επίσκεψη νομίζω ότι έμεινε αξέχαστη σε όλους μας.

Μαριάννα Μερτζάνη, α2

... με βοήθησε να μάθω για το πλαγκτόν. Παρόλο που είχα ξαναπάει, έμαθα περισσότερα πράγματα για τα είδη που υπήρχαν. Θα μπορούσα να κάθομαι ώρες ατέλειωτες κοιτάζοντάς τα, χωρίς να βαρεθώ. Και αυτό γιατί μερικά ψάρια είχαν τόσο ωραίες αποχρώσεις ενώ κάποια άλλα ήταν φτιαγμένα απ' τη φύση τους να αλλάζουν σχήμα και χρώμα ανά πέντε λεπτά. Πέρασα πολύ ωραία και δεν θα είχα πρόβλημα αν είχαμε την ευκαιρία να επισκεφθούμε το ενυδρείο ξανά.

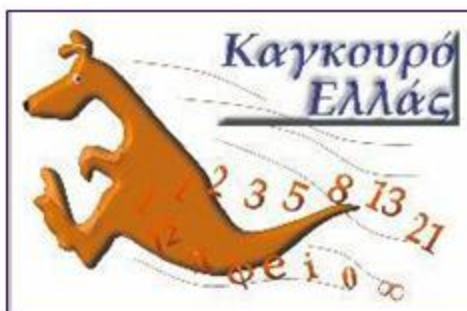
Τζωρτζίνα Περβολαράκη, α2

Την Πέμπτη 20 Μαρτίου όλη η α' γυμνασίου πήγε στο ενυδρείο για να παρακολουθήσει μια παρουσίαση για το πλαγκτόν. Πριν την παρουσίαση, ξεναγηθήκαμε στους χώρους του ενυδρείου. Όλα τα ψάρια ήταν εντυπωσιακά αλλά κυρίως ο καρχαρίας και το ψάρι κλόουν. Μετά μπήκαμε σε μια αίθουσα εργαστηρίου και είδαμε με τα στερεοσκόπια πλαγκτονικούς οργανισμούς. Γενικά, μου άρεσε πολύ και θα ήθελα να ξαναπάω.

Αντώνης Νερατζούλης, α2

29 Μαρτίου

Διεξαγωγή στο χώρο του σχολείου του διεθνούς μαθηματικού διαγωνισμού *Καγκουρό* για παιδιά Δημοτικού και Γυμνασίου

Εγώ την πατρίδα μου δεν θα τη ζωγράφισα, αλλά θα έφτιαχνα ένα κολλάζ με πολλές εικόνες: για φόντο θα

έβαζα το μπλε του ουρανού και της θάλασσας και πάνω εκεί έναν ήλιο που λάμπει, ξερνήσια με άσπρα σπίτια, γειτονίες σε χωριά που οι γριές κάθονται το βράδυ και μιλάνε, γεωργούς που τρυγάνε τα αμπέλια τους και μαζεύουν τις ελιές, μικρά εκκλησάκια στις κορυφές των βουνών, ανθρώπους που χορεύουν στα γλέντια, καράβια που πλέουν στη θάλασσα.

Θα κολλούσα, επίσης, μια παρτιτούρα του Μίκη Θεοδωράκη και του Μάνου Χατζιδάκι δύο στίχους του Οδυσσέα Ελύτη, και εκεί ψηλά, τον Ηνίοχο των Δελφών και τον Παρθενώνα, την ελληνική σημαία και τους ήρωες του '21.

Μάνος Καζάνης

Ήρωας είναι ο άνθρωπος που έχει ψυχικά αποθέματα, πυγμή και θάρρος. Πολεμάει για την πατρίδα και όχι για τη δόξα και συνεργάζεται με τους άλλους αγωνιστές. Ήρωας δεν είναι μόνο αυτός που νικάει, αλλά κι αυτός που έστω προσπαθεί. Εξάλλου, το να πολεμήσει κάποιος για την πατρίδα του θεωρείται άθλος. Τέλος, κατά μια ευρύτερη έννοια, ήρωας είναι αυτός που προσπαθεί να φτάσει το στόχο του, γιατί το νιώθει και το θέλει βαθιά μέσα στην καρδιά του.

Αθηνά Ανδρουλιδάκη

Ηρωισμός: Μια λέξη που προκαλεί πολλά και σύνθετα ερωτήματα. Θάνατος: Μια λέξη τρομακτική για κάποιους.

Στην επανάσταση του '21 η λέξη αυτή σίγουρα ακούστηκε πολλές φορές από τα άτομα των Ελλήνων. Πολλοί έπεσαν στο πεδίο της μάχης, πολλά στόματα κραύγασαν θυμωμένα και φοβισμένα αυτή τη λέξη. Ίσως πολλοί απ' αυτούς να είδαν με τα ίδια τους τα μάτια τα σώματα των πεσμένων ηρώων. Σίγουρα αυτοί δε λέγονται ήρωες μόνο επειδή πέθαναν, λέγονται ήρωες επειδή πολέμησαν με αυταπάτηση. Γιατί ήρωας είναι αυτός που βάζει ένα ιδανικό πάνω από τον ίδιο του τον εαυτό. Οι ήρωες του '21 ήταν αποφασισμένοι να πεθάνουν οι ίδιοι παρά να χαθεί η πατρίδα τους.

Ανδρέας Αντωνάκης

Η πατρίδα για τον κάθε άνθρωπο είναι κάτι ιερό και αθάνατο, κάτι για το οποίο οφείλει να θυσιάζει ένα κομμάτι του εαυτού του. Επιπλέον πρέπει να «πολεμά» με αυταπάτηση για χάρη της και συνάμα να νιώθει

μέσα του την αληθινή σημασία της λέξης αυτής. Ακόμα, αν κατανοήσει το νόημα αυτής της αξίας – ιδανικού, θα είναι τότε ικανός να την προστατέψει από αυτόν που θέλει να του τη στερήσει. Αυτός, λοιπόν, ο άνθρωπος που εκτελεί αυτό το σπουδαίο χρέος, αποκαλείται ήρωας. Ο ήρωας έχει κύριο

σκοπό της ζωής του τον αγώνα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της κοινωνίας και εκτελεί αυτό που θεωρείται κοινώς αποδεκτό καλό και ευγενές, κάτι που ισχύει σε οποιαδήποτε εποχή και να ζει. Όμως στην προκειμένη περίπτωση, δηλαδή στον Αγώνα του 1821, αποτελεί ένα ηθικό πρότυπο για τους συνανθρώπους του, γιατί για να γίνει κάθε τέτοιος άνθρωπος ήρωας, πρέπει να έχει εκτελέσει μια αξιόπαινη, αλλά ίσως και ασυνήθιστη πράξη.

Αλεξάνδρα Ανδρουλιδάκη

Πώς θα συμβόλιζα την πατρίδα:

Την πατρίδα θα τη συμβόλιζα με τη μητέρα, η οποία παραμένει βράχος για το παιδί της. Όπως η μητέρα αποπνέει αγάπη, ασφάλεια, σιγουριά και χαρά στο παιδί της, έτσι φαντάζει και η πατρίδα στα μάτια ενός ανθρώπου. Επιπλέον, όπως μια μητέρα κάνει το παιδί της να νιώθει για αυτή σεβασμό και αγάπη, τα ίδια συναισθήματα προκαλούνται και σ' έναν άνθρωπο για την πατρίδα. Όπως η μητέρα είναι μονακριβή και πολύτιμη για το παιδί της, έτσι κι η πατρίδα είναι ιερή και άγια για τον κάθε άνθρωπο. Το παιδί αναζητά τη μάνα του, όταν τη χάνει, όπως κι ο άνθρωπος αναζητά την πατρίδα του, άμα βρεθεί στην ξενιτιά. Τέλος, όπως δε θέλουμε να πάθει κάτι κακό η μητέρα μας και να πληγωθεί, παρόμοια δεν επιθυμούμε να βλάψει κάποιος την πατρίδα μας. Γι' αυτό αγωνιζόμαστε και πολεμάμε με αυταπάτηση, προκειμένου να την υπερασπιστούμε.

Χριστίνα Κουμαντζιά

ΕΚΔΗΛΩΣΗ «ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ» - Β1 ΓΥΜΝΑΣΙΟ - 2007-2008

Όλοι αυτοί οι ήρωες είχαν κάτι κοινό: την αυτοθυσία και την αυταπάρνηση, τη γενναιότητα και τον αλτρουισμό. Ο ήρωας ξεπερνά όλα τα εμπόδια και προχωρά με ανδρεία και πατριωτισμό προς το στόχο του. Ήρωας είναι ο κάθε άνθρωπος που θυσιάζεται για την πατρίδα και για το καλό των συνανθρώπων του.

Μαρία Ηλιάδη

Ήρωας

Πολλές φορές έχω αναρωτηθεί τι πραγματικά είναι ήρωας. Μετά από πολλή σκέψη συνειδητοποίησα ότι ήρωας δεν είναι ο υπεράνθρωπος με τις υπερφυσικές δυνάμεις που βλέπουμε στην τηλεόραση. Ο ήρωας είναι μια ολόκληρη ψυχοσύνθεση, ένας ολόκληρος τρόπος ζωής. Ήρωας κάποιος γίνεται όταν έχει κάποια ιδανικά και θυσιάζει τα πάντα προκειμένου να τα διαφυλάξει. Την οικογένειά του, την ψυχική του ηρεμία, ακόμα και τη σωματική του ακεραιότητα και ζωή. Δυστυχώς, στις μέρες μας τέτοιοι άνθρωποι σπανίζουν. Σήμερα δεν θα δούμε συχνά κάποιον να πιστεύει σε ένα ιδανικό, οποιοδήποτε κι αν είναι αυτό, και να προσπαθεί με κάθε τρόπο να το διαφυλάξει. Παρ' όλα αυτά, πριν το χρήμα και η ματαιοδοξία διαφθείρει τη σύγχρονη κοινωνία, είχαμε δει τον ήρωα στο πρόσωπο πολλών ανθρώπων του κοντινού αλλά και μακρινού παρελθόντος. Ξεκινώντας από τον Λεωνίδα και φτάνοντας στους φοιτητές που με αυταπάρνηση στάθηκαν ενάντια στη Χούντα, αναγνωρίζουμε το τι πραγματικά πάει να πει ηρωισμός. Ένα μεγάλο μπράβο σε όλους αυτούς, που, αφήνοντας τους κινδύνους που διέτρεχαν, έκαναν τα πάντα για να διαφυλάξουν το, ιερό για εκείνους, ιδανικό τους.

Γιώργος Μαραυγάκης

Απονομή διπλωμάτων στην εκδήλωση της 24ης Μαρτίου

Απονομή πτυχίων *Lower*.

Απονομή αναμνηστικών διπλωμάτων του Υπουργείου Παιδείας στην ομάδα χορού για την ειδική τιμητική διάκριση που απέσπασε στους Μαθητικούς Καλλιτεχνικούς Αγώνες Χορού.

25 Μαρτίου - Ημέρα παρέλασης.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ ΖΩΓΡΑΦΟ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΖΑΝΗ

Από την Ελίζα Μαυρουδή, β2

Ο Δημήτρης Τζάνης έχει πραγματοποιήσει δέκα ατομικές εκθέσεις από το 1988 μέχρι το 2005. Αυτές που έχουν ξεχωρίσει είναι η "Deposit", στο Art Athina το 1999, η "Anabiosis", στην Αίθουσα Τέχνης «Σκουφά» το 2001, η "Stasis", στη γκαλερί «Αριάδνη» το 2004 και η έκθεση «Πες πού είσαι .....», το 2005 στη γκαλερί Μυλωνογιάννη στα Χανιά. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Η τελευταία του δουλειά αφορά στον «Ιερό Ταύρο» της Μινωικής Κρήτης και της Ισπανικής Αρένας και θα εκτεθεί μέσα στο 2008 στην Αθήνα.

1. Τι είναι αυτό που οδηγεί τους ανθρώπους να «δημιουργήσουν»;

Η αρχική ανάγκη είναι η αναπαραγωγή του ορατού κόσμου και ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι η ανθρώπινη ανάγκη να κατανοήσουμε τον μη ορατό κόσμο, τον κόσμο των εντυπώσεων, των αισθήσεων, τον κόσμο των συναισθημάτων. Για παράδειγμα, η τέχνη του ηθοποιού οφείλει να απαντήσει τι είναι αυτό που κάνει τους ανθρώπους να γελάνε. Όπως επίσης, η τέχνη οφείλει να απαντήσει με τον δικό της τρόπο σε πολλά ερωτήματα της ανθρώπινης ύπαρξης, που, πολύ συχνά, ακόμα και η επιστήμη αδυνατεί να το κάνει.

2. Οι γονείς συμφωνούν με την επιλογή των παιδιών τους που θέλουν να ακολουθήσουν καλλιτεχνικά επαγγέλματα;

Ενώ η ιστορία της Ελλάδας και η εξέλιξή της γράφεται με τα στοιχεία του πολιτισμού της, δηλαδή με τα αποτελέσματα των καλλιτεχνών, ακόμα και σήμερα, πολλοί γονείς δε θεωρούν μεγάλη επιτυχία τα παιδιά τους να επιλέξουν επαγγέλματα καλλιτεχνικά. Εξάλλου, μόνο τα τελευταία χρόνια έχει προσαρμοστεί κάπως η παιδεία στο να δημιουργεί καλλιτέχνες. Μέχρι πριν λίγο, όλοι θεωρούσαν ότι οι καλλιτέχνες πεθαίνουν στην «ψάθα», ότι η τέχνη είναι πάρεργο που μπορεί να το ασκήσει κάποιος μόνο σαν χόμπι. Έτσι, στον αντίποδα της υψηλής τέχνης αντιπαρατίθεται ο λαμπερός αλλά ανούσιος κόσμος της τηλεόρασης. Εκεί όλα δείχνουν πιο αποτελεσματικά, γιατί στηρίζονται πάνω στις υποτιθέμενες απολαβές, έτσι λοιπόν ο πολύς κόσμος δικαιολογεί οποιαδήποτε «μαϊμουδιά» της τηλεόρασης με σκοπό το χρήμα. Το μόνο βέβαιο είναι ότι από αυτά τα προϊόντα τίποτα δεν θα μείνει στο μέλλον, καθώς το ένα σκουπίδι θα αντικαθιστά το προηγούμενο.

3. Τι ακριβώς συμβάλλει στη συγκρότηση καλλιτεχνικής αντίληψης; Εκτός από τις σπουδές για τους ζωγράφους, οι άλλες τέχνες συμπληρώνουν την παιδεία τους; Θεωρείτε ότι κάποιος για να γίνει ζωγράφος πρέπει να έχει ταλέντο ή μπορεί να το αποκτήσει στη συνέχεια, έχοντας τα εφόδια των σπουδών του;

Εκτός από την «κλασική» παιδεία που παίρνουν όλοι από το σχολείο, όσοι επιχειρήσουν να διευρύνουν τη μόρφωσή τους πρέπει να εντρυφήσουν σε αρκετούς τομείς, όπως η ποίηση, η μουσική, το θέατρο, δημιουργώντας την προσωπική τους καλλιτεχνική ταυτότητα. Για να γίνει κάποιος ζωγράφος δεν αρκεί μόνο να παρακολουθεί εκθέσεις σύγχρονων καλλιτεχνών και επισκέψεις σε μουσεία με εκθέσεις μεγάλων δημιουργών. Η ποίηση, για παράδειγμα, παίζει ξεχωριστό ρόλο στην καλλιέργεια των καλλιτεχνών μαθαίνοντάς τους να ανιχνεύουν θέματα, καθώς και τη δομή τους. Το θέατρο, η σκηνογραφία που είναι μέρος της παράστασης, μας δίνουν την κατεύθυνση πώς το σώμα γίνεται εικόνα, πώς μέσα από αυτό γεννιέται μια κίνηση (στο χορό ακόμα περισσότερο γίνεται αυτό κατανοητό) και πώς η φωνή γίνεται μέρος όλης αυτής της εικόνας. Δεν είμαι σίγουρος αν η λέξη «ταλέντο» περιεκλείει το ουσιαστικό νόημα της ερώτησης τελικά τι είναι αυτό που ονομάζεται ταλέντο; Ένα χάρισμα, μια «ευκολία» στην αντίληψη. Αυτό θα ήταν προϋπόθεση. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν «χάρισμα». Στη συνέχεια είναι θέμα εξαιρετικής προσπάθειας, μακρόχρονης μαθητείας και αρκετής δουλειάς στην παραγωγή προσωπικών καλλιτεχνικών πραγμάτων.

4. Η τέχνη αντιμετωπίζεται πλέον ως είδος πολυτελείας:

Εξαρτάται από τι θεωρούμε πολυτέλεια ή τι θεωρούμε ποιοτικό τρόπο ζωής ή αυτό που λέμε αναβάθμιση της καθημερινότητας, και αυτό έχει σχέση με την αποκαλούμενη «πολυτέλεια». Ο πολιτισμός είναι το μοναδικό που μπορεί να προάγει το επίπεδο ζωής, την ποιότητα ζωής και να κάνει τους ανθρώπους καλύτερους, να τους κάνει να αγαπάνε την πόλη τους και τους συνανθρώπους τους. Όταν μιλάω για πολιτισμό, δεν εννοώ πολιτιστική «κονσέρβα» που έρχεται έτοιμη. Οι καλοκαιρινές εκδηλώσεις, πλην εξαιρέσεων, δεν θεωρούνται εξαιρετικές πολιτιστικές προτάσεις, μιας και αξιολογούνται από τους διοργανωτές με βάση τα εισιτήρια και το χρυσό κανόνα «αυτό που λείπει», άρα καλώς υπάρχει, σε αντίθεση με άγνωστες, αλλά όχι ασήμαντες, προτάσεις που απορρίπτονται στο «βωμό» του budget. Ο ποιοτικός πολιτισμός είναι κάτι το οποίο πληρώνεται από αρχαιοτάτων χρόνων, όπως πληρώνεται το κερί που ανάβεις στην εκκλησία. Το πληρώνεις, γιατί μόνο έτσι μπορείς να το εκτιμήσεις και να το βάλεις μέσα σου. Ο πολιτισμός βελτιώνει τη ζωή απαλύνοντας τις δυσκολίες της. Θυμήθηκα ένα σχετικό ποίημα του Μάρκου Μέσκου «Είναι μια μικρή ευτυχία που ζώιστα χέρια μου κρατάω το άσπρο ρίγος της ζωής|στα χέρια μου κρατώ το μαύρο ρίγος του θανάτου». Στον αντίποδα βρίσκεται η τηλεόραση που εκμαυλίζει την ανθρώπινη αισθητική. Φωτίζει τόσο το άσχημο μετατρέποντας το σε όμορφο. Έτσι, τα κριτήρια συνεχώς καταρρέουν. Άσε που κάνει πολλούς ανθρώπους να είναι tv victims (θύματα τηλεόρασης), εξαρτημένους ανθρώπους, θύματά της. Υπάρχουν άνθρωποι που λένε «βγήκα στην τηλεόραση, άρα υπάρχω». «Δεν βγαίνω στην τηλεόραση, άρα δεν υπάρχω...». Επομένως, βέβαια και είναι πολυτέλεια η τέχνη, για να γυρίσουμε στο ερώτημα σας, αλλά είναι πολυτέλεια για αυτόν που το καταλαβαίνει έτσι, γιατί η τέχνη είναι πρωτίστως ανάγκη, είναι καθημερινότητα και για αυτούς που την παράγουν και για τους φιλότεχνους.

5. Μπορεί η κριτική των ειδικών ή τα λόγια των μη ειδικών πάνω στο καλλιτεχνικό έργο να κλονίσουν έναν καλλιτέχνη;

Η κριτική από τους ειδικευμένους είναι πολύ χρήσιμη στους καλλιτέχνες, γιατί ουσιαστικά είναι ένας αυστηρός, σχολαστικός διάλογος πάνω στο έργο τέχνης. Οι κριτικοί τέχνης προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες στην εξέλιξη της τέχνης, χωρίς να αποκλείουμε ότι κάνουν και λάθη. Ο πολύς κόσμος αποτελεί το κοινό του καλλιτέχνη, σ' αυτούς αναφέρεται το έργο, όμως ποτέ δεν πρέπει να προσαρμόζεται το έργο στα μέτρα των θεατών του τη στιγμή που δημιουργείται. Ο ζωγράφος βρίσκεται πάντα σε ένα μεγάλο δίλημμα που αφορά ουσιαστικά στην επαγγελματική απόδοσή του. Αν οι θυσίες, που μοιραία ο καθένας κάνει για χατίρι της δουλειάς του, στην προκειμένη περίπτωση «πιάνουν τόπο», δηλαδή αν η αγάπη του για την τέχνη, που καθημερινά συγκρούεται με την τρέχουσα όψη των πραγμάτων, τον οδηγεί σ' ένα δρόμο καθημερινότητας με θυσίες και ψυχολογική αβεβαιότητα. Σε αυτή τη δουλειά, δηλαδή στη δουλειά του καλλιτέχνη, αναγκάζεσαι καθημερινά να επιβεβαιώνεις την αρχική σου επιλογή, δηλαδή το κάνω γιατί δεν μπορώ να ζήσω χωρίς αυτό. Αν όχι, τα παρατάς και ασχολείσαι με αυτό που θα σου δώσει μια εύκολη ευχαρίστηση.

6. Τι είναι αυτό που καθορίζει το θέμα στο έργο τέχνης; Η έμπνευση αντλείται από κάποια μόνιμη θεματολογία; Αν θα έπρεπε να ζωγραφίσει κάποιος τον κόσμο που ζούμε, πώς πιστεύετε ότι θα τον ζωγράφιζε;

Υπάρχουν πολλά είδη και πολλοί τρόποι που μπορεί κάποιος να δουλέψει πάνω στην τέχνη. Όσο βελτιώνεται η τεχνική σου και εμβαθύνεις στο εσωτερικό της εικόνας που δουλεύεις, τόσο μπορείς να φτάσεις σε εξαιρετικά πολύπλοκα συμπεράσματα ή σε μια απλότητα που θα εμπεριέχει όμως και ουσία και τρόπο. Συχνά νοιώθουμε απαραίτητο ότι αυτό που κάνουμε πρέπει να είναι ωραίο. Όμως στην τέχνη, ωραίο δεν είναι κατ' ανάγκη το «όμορφο», αλλά αυτό που λέει πολλά και σημαντικά πράγματα. Μπορεί να ζωγραφίζεις με ένα στυλ εντυπωσιασμού μέσα από ένα «φωτογραφικό ρεαλισμό» και ουσιαστικά να χάνεις το περιεχόμενο. Η τέχνη του κορνιζάδικου διαθέτει στοιχεία εντυπωσιασμού, μα καμία καλλιτεχνικότητα. Αναζητώντας ένα θέμα, πρέπει κυρίως να μιλάει στη ψυχή σου για να σε γοητεύσει, πρέπει να το μελετήσεις και να το αποδώσεις με τον πλέον πρωτότυπο τρόπο. Αν λοιπόν θα έπρεπε κανείς να ζωγραφίσει τον κόσμο του σε ένα πίνακα, το μοναδικό που θα κατάφερνε να κάνει, θα ήταν το ένα χιλιοστό των συναισθημάτων που νοιώθει καθημερινά.

=====

«Ο εικαστικός καλλιτέχνης μπορεί να καταγράψει το μη ορατό, αυτό που νιώθουμε αλλά δεν ξέρουμε πού βρίσκεται στην ανάγκη του ανθρώπου για να επικοινωνήσει με την ύπαρξή του. Όπως ο ποιητής γράφει με δυσκολία ένα στίχο, αφού τον φιλτράρει πολύ, έτσι και ο εικαστικός καλλιτέχνης αυτό που παρουσιάζει είναι αποτέλεσμα ενός βάσανου, μιας δύσκολης, επιμονής και αγωνιώδους προσπάθειας»

=====

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Το βιβλίο αυτό μιλάει για ένα αγόρι στην εφηβεία που μόλις μπήκε στο λύκειο. Ο αδερφός του είναι 5 χρόνια μικρότερός του. Τα βράδια του αρέσει να ξαπλώνει στο κρεβάτι του και να κάνει όνειρα και ωραίες σκέψεις. Ο Στέφανος έχει ένα φίλο, το Στάθη. Τώρα είναι μαζί και συζητάνε για ένα πάρτι ενός συμμαθητή του

που θα γίνει σε λίγες μέρες. Εκτός από το πάρτι, ο Στάθης λέει του Στέφανου για το τσιγάρο. Ο Στέφανος ανησυχεί λίγο, γιατί υπάρχει μεγάλος κίνδυνος να πάθει καρκίνο, αλλά ο Στάθης δεν έχει την ίδια γνώμη, γιατί αυτός έχει ήδη αρχίσει το κάπνισμα.

Η ώρα του πάρτι έφτασε. Εκεί ο Στέφανος γνωρίζει μια πολύ όμορφη κοπέλα, τη Νότα. Μετά από το χορό και τα τραγούδια φεύγουν όλοι μαζί και πάνε στο σπίτι του Πέτρου. Εκεί ο Πέτρος μαζί με τη Νότα μοιράζουν σε όλους ποτήρια με coca-cola και αλκοόλ. Όλοι πίνουν από δύο τέτοια ποτήρια. Μετά το τέλος του πάρτι, ο Στέφανος γυρίζει στο σπίτι ζαλισμένος. Το άλλο πρωί συνειδητοποίησε ότι του δώσανε ναρκωτικά. Μέσα στα ποτήρια με την coca-cola υπήρχαν διαλυμένα χαπάκια. Του Στέφανου του είχαν πει, πως αυτό το χθεσινό ονομάζεται «ταξίδι».

Ο Στέφανος είπε ότι δεν θα το ξανάκανε, αλλά μόλις έμαθε ότι θα ήταν και η Νότα εκεί, δέχτηκε την πρόσκληση και έτσι με τα πολλά «ταξίδια», ο Στέφανος έγινε ναρκομανής.

Μια μέρα σε ένα «ταξίδι» δεν ήταν η Νότα εκεί και ο Στέφανος ρώτησε πού είναι. Ο Πέτρος του είπε ότι έφυγε με τη μαμά της και πήγαν στο Βόλο. Ο Στέφανος, μόλις έμαθε ότι δεν θα ξανάβλεπε τη Νότα, για να ξεχαστεί πήρε μια δόση.

Ο Στέφανος δεν τα πήγαινε καλά στο σχολείο και όταν ήρθε ο έλεγχος στο σπίτι, η μαμά του ζήτησε εξηγήσεις από το γιο της. Αυτός, απελπισμένος από την ανάκριση της μητέρας του πήγε στο δωμάτιό του, έβγαλε μια σύριγγα και μόλυνε τις φλέβες του με ναρκωτικά. Στο τέλος του χρόνου, ο Στέφανος και ο Στάθης έμειναν στη ίδια τάξη. Το Στάθη βέβαια δεν τον ενδιέφερε καθόλου.

Μέσα στο καλοκαίρι, η ανάγκη του Στέφανου να πάρει τη δόση του ήταν έντονη. Πήρε λεφτά από το πορτοφόλι της μητέρας του και πήγε εκεί που μαζεύονταν όλοι οι ναρκομανείς και πήρε τη δόση του.

Εν τω μεταξύ, η μητέρα του έφαχνε στο δωμάτιο του και βρήκε τη σύριγγα και μια λευκή πετσέτα με στάμπες από αίμα. Μόλις το είδε αυτό έτρεξε στον άντρα της να το δείξει. Γύρισαν στο σπίτι μαζί και περίμεναν το Στέφανο να γυρίσει για να του μιλήσουν.

ΜΑΝΟΣ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ
ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Είδος: Μυθιστόρημα

Ο Πέτρος είπε στο Στέφανο ότι η Νότα πέθανε από υπερβολική δόση. Εκείνος δεν μπορούσε να το πιστέψει. Ύστερα από λίγες μέρες, ο Στάθης καθώς μιλούσε με το Στέφανο, πέθανε. Ήταν η ημέρα των γενεθλίων του.

Ο Στέφανος αποφασίζει να κάνει αποτοξίνωση. Σε λίγες μέρες κατάφερε να απεξαρτηθεί από τα ναρκωτικά και άρχισε να πηγαίνει πάλι στο σχολείο, ώσπου μια μέρα είδε το αγγελτήριο κηδείας του Πέτρου. Πήγε αμέσως εκεί που γινόταν η κηδεία. Εκεί γνώρισε την αδερφή του Πέτρου. Μια μέρα σε ένα περίπατο που κάνανε μαζί, ο Στέφανος μπόρεσε να δει κατάματα τον ήλιο και να συνεχίσει τη ζωή του χωρίς άλλα «ταξίδια» που σκοτώνουν.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Μάνος Κοντολέων γεννήθηκε στην Αθήνα. Αν και σπούδασε φυσική, ασχολείται με τη λογοτεχνία. Γράφει μυθιστορήματα, διηγήματα, θεατρικά έργα και παραμύθια.

Συνεργάτης πολλών εφημερίδων και περιοδικών, όπου δημοσιεύει κριτικές και άλλα άρθρα. Έχει τιμηθεί με το Κρατικό Βραβείο Παιδικής Λογοτεχνίας, ενώ το 2002 ήταν υποψήφιος για το Διεθνές Βραβείο Άντερσεν. Έχει ακόμα βραβευτεί από τον Κύκλο Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και διάφορα άλλα λογοτεχνικά σωματεία.

Βιβλία του έχουν μεταφραστεί και κυκλοφορούν στη Γερμανία, στην Ταϊλάνδη και στις ΗΠΑ. Είναι παντρεμένος με τη Κώστια Κοντολέων και έχει δύο παιδιά, την Άννα, που ασχολείται με το θέατρο και τον Δομήνικο που είναι δημοσιογράφος.

Σκοπός, πρόθεση του συγγραφέα (γιατί το έγραψε, τι θέλει να δείξει, να εκφράσει, να τονίσει κ.τ.λ.)

Ο σκοπός του συγγραφέα ήταν να παρουσιάσει τη ζωή ενός εφήβου και πως επηρεάζεται εύκολα για να δοκιμάσει κάτι καινούριο και τις συνέπειες αυτού.

Κριτική, προσωπικές εντυπώσεις

Το βιβλίο αυτό, κατά τη γνώμη μου, απευθύνεται μόνο σε εφήβους, γι' αυτό χρησιμοποιεί τη γλώσσα που χρησιμοποιούν οι έφηβοι στις παρέες τους και γενικότερα στη ζωή τους.

Μαρία Ρουμελιωτάκη, β1

Του Χαλίλ Γκιμπράν
Εκδόσεις
Μπουκουμάνης

Ο Προφήτης- Ο Κήπος του Προφήτη

Κριτική:
Το βιβλίο αυτό μου
κίνησε την περιέργεια

Είδος: Ο Προφήτης και ο Κήπος του Προφήτη, δύο διαφορετικά έργα που είναι μαζί στο ίδιο βιβλίο, είναι σειρές από μικρά διηγήματα τα οποία όμως έχουν μια λογική συνοχή μεταξύ τους.

Συγγραφέας:

Ο Χαλίλ Γκιμπράν (1883 - 1931) γεννήθηκε στο Λίβανο, σπούδασε στο Παρίσι και έζησε στη Νέα Υόρκη. Ήταν γεννημένος από πλούσια οικογένεια. Η μητέρα του είχε ξεχωριστό ταλέντο στη μουσική. Ο ίδιος είχε ταλέντο στη ζωγραφική, στην πλαστική και στο γράψιμο. Ξεκίνησε να γράφει θεατρικά έργα και πεζοτρόγους στα Αραβικά όταν ήταν σε νεαρή ηλικία. Μετά τα 20 όμως, έγραφε μόνο στα αγγλικά.

Το μεγαλύτερο έργο του «Ο Προφήτης» είχε μεγάλη επιτυχία. Μέχρι το 1965 είχαν εκδοθεί περίπου δύο εκατομμύρια αντίτυπα μόνο στην Αγγλική γλώσσα. Έχει μεταφραστεί σε 20 γλώσσες.

Στη συνέχεια, έγραψε τον «Κήπο του Προφήτη» και το «Θάνατο του Προφήτη». Το 1ο της τριλογίας αυτής μιλάει για τη σχέση ανθρώπου - φύσης και το 2ο για τη σχέση ανθρώπου - Θεού.

Άλλα σημαντικά έργα είναι: Ιησούς, ο υιός του ανθρώπου, Ο Πρόδρομος, Παραβολές και ποιήματα. Το βιβλίο των αφορισμών, Οι θεοί της γης, Η φωνή του Κυρίου. Παράλληλα με το συγγραφικό του έργο ο Χαλίλ Γκιμπράν έχει κάνει και πολλά σχέδια, 20 εκ των οποίων έχουν εκδοθεί. Στα έργα του αυτά έχει επηρεαστεί πάρα πολύ από τον Λεονάρντο Ντα Βίντσι.

Σκοπός του συγγραφέα:

Ο Γκιμπράν, έγραψε τα 2 αυτά έργα για να λύσει κάποια ερωτήματα πάνω στην πίστη στο Θεό, αλλά και τη σχέση που πρέπει να έχει ο άνθρωπος με τη φύση, Θέλει να μπει στις καρδιές των ανθρώπων και να τους προβληματίσει για απλά θέματα της καθημερινότητας που ίσως να φαίνονται ασήμαντα.

και μπορώ να πω πως λύθηκαν αρκετές απορίες που είχα για διάφορα θέματα, όπως π.χ. για το πώς πρέπει να αντιμετωπίζω τους φίλους μου. Επίσης, μου άρεσε πολύ ο ποιητικός τρόπος γραφής του συγγραφέα. Οι παρομοιώσεις και οι μεταφορές που κάνει είναι φοβερές. Σίγουρα, όμως, δε μου άρεσε το γεγονός ότι δε δίνει σαφείς απαντήσεις σε διάφορα θέματα, απλώς επαναλαμβάνει το «παν μέτρον άριστον». Τοποθετεί σε μια ζυγαριά δύο πράγματα (όπως το πάθος και το λογικό) και δίνει συμβουλές για το πώς να ισορροπήσουμε αυτή τη ζυγαριά. Επίσης, ίσως να γίνεται λίγο μονότονο το στυλ των επαναλαμβανόμενων ερωταπαντήσεων σε όλη την έκταση του βιβλίου. Μου έκαναν εντύπωση κυρίως οι συμβουλές που δίνει ο Προφήτης για το σωστό και το βέβηλο έθνος (σελ.137 - 139).

Ένας τίτλος που θα έβαζα στο έργο:
«Οι συμβουλές του Αλμουσταφά»

Το 1ο βιβλίο αυτό αναφέρεται στο ταξίδι του Προφήτη Αλμουσταφά από την περιοχή στην οποία είχε ξενιτευτεί την Ορφολεξία, στο πατρικό του σπίτι. Στο πρώτο από τα 2 μέρη παρουσιάζεται ο Προφήτης να απαντάει σε ερωτήσεις των ανθρώπων που ζούσαν στην περιοχή όπου είχε ξενιτευτεί, λίγο πριν ανεβεί στο καράβι του και φύγει για την πατρίδα του (ή ίσως για το τελευταίο μακρινό ταξίδι που θα κάνει κάθε άνθρωπος επιστρέφοντας στο μακρινό σύμπαν από όπου προήλθε).

Το 2ο έργο μιλάει για τη σχέση ανθρώπου - Θεού. Είναι γραμμένο, όμως, με την ίδια μέθοδο των ερωταπαντήσεων.

Ανδρέας Αντωνάκης, β1

Οι λαοί δεν πρέπει να καταπιέζονται. Πρέπει πάντα να αναζητούν την πρόοδο και το φως, και να αγωνίζονται για τα δικαιώματά τους. Ακόμα και αν οι καταπιεστές τους είναι αυτοί που υποχρεούνται να τους προστατεύουν, πρέπει να έχουν τη δύναμη να τους νικήσουν, διότι πάντα υπάρχει η απειλή του ερωτήματος: «Ποιος φυλάει τους φύλακες;».

Δημήτρης Μακράκης, α2

Γιώργος Συλλιαγδάκης, α1

Ήταν πρωί στο Γυμνάσιο του Παγκρητίου. Όλα τα παιδιά σιγά-σιγά έφταναν με τα σχολικά τους. Ο κ. Σήφης Κασσάκης έκανε βόλτες στο προαύλιο. Όταν χτύπησε το κουδούνι, όλα τα παιδιά μαζί εύτηκαν στο γήπεδο του μπάσκετ για την πρωινή προσευχή. Κάθε τμήμα ξεχωριστά, σε τριάδες, τα παιδιά συζητούν. Αλλά μόλις είδαμε τον κ. Ανδριώτη η «χάβρα των Ιουδαίων» σταμάτησε. Άρχισε η

προσευχή. Όταν τελείωσε, δύο πουλιά ήρθαν και κάθισαν στο δέντρο και άρχισαν να κελαηδούν. Ο κ. Ανδριώτης είπε ότι πρώτα θα τα ακούσουμε και μετά θα συνεχίσουμε. Μετά που τελείωσαν τα πουλιά ο κ. Ανδριώτης είπε: «όποιος θέλει να μας γράφει ένα κείμενο με θέμα «η ιστορία των πουλιών». Στη συνέχεια συνέχισε τις ανακοινώσεις που ήθελε να μας πει. Όταν μπήκαμε μέσα σκέφτηκα το θέμα και τότε μου ήρθε η έμπνευση και στο διάλειμμα άρχισα να γράφω...

* * *

- Ρε συ Φρέντι, ωραίο αυτό το γυμνάσιο!
- Ναι ρε μεγάλε, τα παιδιά είναι τόσο δεμένα μεταξύ τους! Επίσης βλέπω ότι τα παιδιά είναι πολύ ήσυχα.
- Βέβαια. Ρε Τομ, ήρθαμε από την Αυστραλία για να εγκατασταθούμε εδώ. Νομίζω ότι είναι ο κατάλληλος τόπος για να μείνουμε.
- Τι λες, ρε συ, εδώ θα μείνουμε;
- Από ό,τι φαίνεται, μάλλον.
- Λέω να μείνουμε έξω από το γραφείο του κ. Ανδριώτη, που έχει ησυχία. Εσύ τι λες;
- Εγώ λέω στο διάδρομο, που είναι πιο ήσυχα.
- Καλή ιδέα από έναν κουτό σαν και σένα. Θα συμφωνήσω μαζί σου.
- Δε μου λες, κύριε έξιπνε, πώς θα φέρουμε τόσα πράγματα από την Αυστραλία;
- Τι είδους πράγματα;
- Βέβαια. Πού να θυμάσαι, όλη την ώρα έξω είσαι.
- Ρε συ, θα μου πεις τι πράγματα είναι;
- Α! τίποτα, μωρέ, μόνο δύο ντουλάπες, δύο κρεβάτια, δύο βιβλιοθήκες, ένα ψυγείο, μια τηλεόραση.
- Δηλαδή τίποτα!
- Ναι, ρε συ Φρέντι, τα κουβαλάς με τις τσάντες!
- Να υποθέσω ότι με δουλεύεις;
- Ρε συ Φρέντι πώς σου πέρασε από το μυαλό, αν έχεις;
- Είπες κάτι, Τομ;
- Εγώ; Να πείσει φωτιά να με κάψει!
- Εντάξει, γιατί αν έλεγες κάτι, θα σε είχα μπαουλιάσει στο ξύλο πολύ απλά.
- Ήρεμα, ρε συ Φρέντι φοβήθηκα τώρα.
- Ρε συ, θα σε πλακώσω στο ξύλο και θα μετανιώσεις που είσαι αδελφός μου.
- Λοιπόν, για να τελειώνουμε, εδώ θα μείνουμε;
- Ναι.
- Ωραία, πήγαινε να φέρεις τα πράγματα.
- Από πού;
- Από την Αυστραλία, βούι.
- Είναι πάρα πολλά.

- Τότε πούλησε τα και πάρε καινούργια.
- Εντάξει δε μου λες όμως τι θα τρώμε, από πού θα παίρνουμε φαί;
- Από το κυλικείο, ρε βλάκα. Καλά το έλεγε η μάνα μας ότι βλάκας είσαι, βλάκας θα μείνεις.
- Είπε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλαι!
- Λοιπόν, πάμε να βρούμε ένα πολιτικό μηχανικό για να φτιάξουμε το σχέδιο του σπιτιού;
- Εντάξει, ρε, πάμε.

* * *

Μόλις τελείωσαν τα πουλιά έφυγαν και έτσι ο κ. Ανδριώτης συνέχισε να μας κάνει τις ανακοινώσεις του.
Σήφης Γζώρτζης, αλ

Από πού προήλθε η λέξη...

Bluetooth

Τι σχέση μπορεί να έχει το «μπλε δόντι» με την τεχνολογία ασύρματης σύνδεσης πολλών συσκευών φαινομενικά αταίριαστων μεταξύ τους; Αυτό προσπαθούσα να καταλάβω και εγώ για καιρό αφού άκουσα τον όρο αυτό. Τελικά, η υπομονή, και λίγο η τύχη, έπαιξαν το ρόλο τους και το μάθαμε και αυτό. Ας ξεκινήσουμε λοιπόν την εξιστόρηση... Εκεί στη Δανία και Νορβηγία ζούσαν κάποτε αυτοί οι «καλοκάγαθοι» Βίκινγκς, οι οποίοι, εκτός του ότι αιματοκύλησαν την Ευρώπη, προσπαθώντας να την κατακτήσουν, (άλλωστε, δεν ήταν αυτοί οι πρώτοι που το επιχείρησαν!) σκοτώνονταν και μεταξύ τους. Βλέπετε, ανήκαν σε διαφορετικές φυλές, που η κάθε μία διεκδικούσε τα πρωτεία της διοίκησης όλων των υπολοίπων. Τότε λοιπόν, εμφανίστηκε ένας «επιτυχημένος» βασιλιάς-μόναρχος (τώρα βέβαια καλός και βασιλιάς δε γίνεται, άλλα τέλος πάντων...), ο Χάραλντ ο 1ος της Δανίας. Το επίτευγμά του: κατάφερε για ένα διάστημα να επιβάλλει τη βασιλεία του σε όλα τα φύλα της Δανίας και Νορβηγίας. Μέγα κατόρθωμα. Βέβαια δεν ήταν και εντελώς μόνος. Τον βοήθησε και ένας άλλος κύριος, ονόματι Haarkon Sigurdson, ο οποίος έπαιξε το ρόλο υποτακτικού, κοινώς «τσράκι». Συνεταιρισμοί δηλαδή! Καλή θα μου πείτε η ιστορική αναδρομή, αλλά η σχέση των Βίκινγκς με τα σύγχρονα Bluetooth που υπάρχει. Λοιπόν, ο βασιλιάς Χάραλντ είχε το παρατσούκλι Μπλεδόντης. (Bluetooth. Στα αρχαία νορβηγικά Haraldr blatonn). Η προέλευση, βέβαια, του ονόματος αυτού είναι αμφίβολη. Εικάζεται ότι είχε κάποιο μαυρισμένο ή μπλαβισμένο -ποιός ξέρει- δόντι από κάποιο ατύχημα (είπαμε, άγριες εποχές τότε!) Οι δημιουργοί της τεχνολογίας Bluetooth μάλλον ήξεραν καλά την ιστορία του παραπάνω κυρίου. Επέλεξαν το όνομα του γιατί, όπως αυτός κατάφερε να ενώσει κατά τη διάρκεια της βασιλείας του διαφορετικές και αντιμαχόμενες φυλές, έτσι και η τεχνολογία αυτή επιτρέπει σε φαινομενικά άσχετες μεταξύ τους ηλεκτρονικές συσκευές να συνδέονται και να μας προσφέρουν απίστευτες δυνατότητες και ευκολίες. Ακόμα και το διεθνώς αναγνωρισμένο σύμβολο του Bluetooth (το οποίο θα βρείτε πάνω σε κάθε συσκευή με τέτοια δυνατότητα) σχεδιάστηκε με βάση κάποια μυστηριώδη σύμβολα γραφής εκείνης της εποχής, τα οποία συμβόλιζαν το όνομα του Χαράλντ. Λέτε να ανακαλύψουν και καμία σχέση των αρχαίων Μινωιτών με το... I-Phone της Apple και να γίνουν και αυτοί κομμάτι της σύγχρονης τεχνολογίας; Λέτε;

Πριν από λίγες μέρες ολοκληρώσαμε την προβολή της ταινίας «Γορίλλες στην ομίχλη». Η ταινία διηγείται την αληθινή ζωή της Dianne Fossey, μίας γυναίκας που αφιέρωσε τη ζωή της στην προστασία των ορεινών γορίλλων στα βουνά της Ρουάντα.

Στα παιδιά τέθηκε το εξής ερώτημα να σχολιάσουν: *Στην Ιστορία της ανθρωπότητας, πολλές προσπάθειες*

εμπνευσμένων προσωπικοτήτων για τη βελτίωση κάποιων καταστάσεων έμειναν ανολοκλήρωτες, γιατί κάποιιοι δεν τις άφησαν να ολοκληρωθούν. Τελικά, αξίζει να προσπαθούμε για το καλύτερο ή όλα είναι καταδικασμένα, μιας και τις καταστάσεις τις διαμορφώνουν συχνά ισχυρότεροι ανθρώπινοι παράγοντες.

Οι απόψεις που ακολουθούν, ευτυχώς, με γέμισαν με αισιοδοξία:

Εννοείται ότι αξίζει να πολεμούμε για αυτό που η κρίση μας θεωρεί καλύτερο. Αν δεν υπήρχαν άνθρωποι να πολεπήσουν για το σωστό, η γη θα ήταν ένα μέρος αδικίας όπου ο πιο ισχυρός θα κυριαρχούσε σαν να ήταν ζούγκλα.

Ακης Λινάρδος

Πιστεύω ότι από τη στιγμή που συγκεντρωθούμε στο στόχο μας, τίποτα δε μπορεί να μας σταματήσει.

Μαριέττα Νοικοκυράκη

Κατά τη γνώμη μου, ο άνθρωπος που έχει ένα σκοπό ή ένα ιδανικό πρέπει να κάνει τα πάντα προκειμένου να μην αποτύχει. Δε χρειάστηκε να σκεφτώ πολύ για να φανταστώ το πώς περίπου θα ήταν ο κόσμος αν κανένας δεν προσπαθούσε και όλα παραμελούνταν. Ναι, αξίζει να προσπαθούμε για το καλύτερο θυσιάζοντας ακόμη και κάτι πολύ σημαντικό για μας, την ίδια μας τη ζωή. Ενδεχομένως να αποκτήσουμε εχθρούς. Όμως, κάποιιοι θα αντιληφθούν την προσπάθεια που καταβάλλουμε και θα μας εκτιμήσουν, συν το γεγονός ότι θα αποκτήσουμε ίσως τη μεγαλύτερη αρετή στις μέρες μας, την αξιοπρέπεια.

Γιώργος Μαραυγάκης

Δε μετράει πάντα το αποτέλεσμα. Μετράει η προσπάθεια, τις πιο πολλές φορές, διότι και να διακοπεί το έργο αυτών των ανθρώπων, θα έχουν καταφέρει κάτι σημαντικό στην προσπάθειά τους. Με μικρές προσπάθειες θα αλλάξει πάρα πολύ ο κόσμος που ζούμε προς το καλύτερο.

Στρατής Κασσαβέτης

Πιστεύω πως σε αυτόν τον κόσμο τίποτα δεν είναι σημαντικό και σπουδαίο χωρίς προσπάθεια. Και η προσπάθεια είναι το παν, αφού ο επιμένων νικά.

Ξενοφών Βλασσόπουλος

Ακόμη και μία αποτυχημένη προσπάθεια μπορεί να μας προσφέρει κάτι, μπορεί να προβληματίσει το διπλανό για να αρχίσει και εκείνος τη δική του προσπάθεια.

Αγνή Ορφανουδάκη

Πιστεύω πως αξίζει πάντα να προσπαθούμε για κάτι καλύτερο και ότι υπάρχει πάντα κάτι που πρέπει να διορθώσουμε. Βέβαια, πρέπει να είσαι αισιόδοξος και να πιστεύεις στον εαυτό σου χωρίς να τον καταδικάζεις ούτε να επιτρέπεις στους άλλους να σε καταδικάσουν μετά από μία αποτυχία σου.

Αθηνά Πατσιούρα

Νομίζω ότι, παρόλο που σε ένα κόσμο που δεν αλλάζει ριζικά και που πάντα κάτι σε διάστημα μερικών αιώνων θα χαλάει, αξίζει να προσπαθήσουμε γιατί αυτό μας δίνει σκοπό. Ο άνθρωπος δεν είναι τίποτα χωρίς σκοπό. Δεν έχει σημασία ποιος είσαι και ποιον πρέπει να αντιμετωπίσεις γιατί οι καταστάσεις διαμορφώνουν τους ανθρώπους και αυτοί προσαρμόζονται σε αυτές. Άρα, όσο πιο προσαρμοστικός και μαχητικός είσαι, τόσο πιο εύκολα θα πετύχεις το στόχο σου. Δεν είναι εύκολο να ηγαιίνεις πάντα με το σταυρό στο χέρι και ούτε είναι έτσι οι νόμοι του κόσμου. Όμως πρέπει κανείς να προσέχει μήπως μες στο παιχνίδι της επιβίωσης χάσει το σκοπό του.

Δημήτρης

Μακράκης

Όταν έχεις θέληση γι' αυτό που κάνεις, κανείς δε μπορεί να σε σταματήσει. Ούτε οι πιο ισχυροί άνθρωποι στον κόσμο. Γι' αυτό μη σταματήσετε ποτέ τις προσπάθειες σας εξαιτίας άλλων, ισχυρότερων ανθρώπων!

Ιφιγένεια Χονδροζουμάκη

Ακόμα και αν δεν ολοκληρωθεί η προσπάθειά μας, θα ανταμειφθεί εφόσον είναι για καλό σκοπό.

Μάνος Κατσαμάνης

***

Ελπίδα και αισιοδοξία, όπως βλέπουμε, υπάρχει. Πρέπει όμως να φροντίσουμε να τις διατηρήσουμε άσβεστες στην ψυχή των παιδιών. Η ευθύνη αυτού του εγχειρήματος βαραίνει αποκλειστικά και μόνο εμάς...

Μιχάλης Κυπριωτάκης

Ουράνιο τόξο λαμπερό,
είσαι τόσο φωτεινό.
Έχεις χρώματα πολλά
στον ουρανό πολύ ξακουστά.
Ουράνιο τόξο σ' αγαπώ,
όταν φωτίζεις τον ουρανό.
Έχεις χρώματα λαμπερά,
που κάνουν να χαίρονται τα παιδιά.

Ουράνιο τόξο «μοχθηρό»,
πες μου σε παρακαλώ πολύ,
έχεις τη δύναμη αυτή
για να μλήσουμε μαζί
Ουράνιο τόξο ξέρεις πως εγώ
πολύ σε αγαπώ.
Έχεις κι έχω τη δύναμη αυτή,
για να μείνουμε φίλοι μια ζωή.

Νίκος Ωραιόπουλος α1

Ε π ί κ α ι ρ ο

Εντάξει λοιπόν, κι όλα σε τάξη,
σε κράτος που εμποδίζει την ψυχή να πετάξει
χώρα και έθνος με φθορά, κι άλλη τόση διαφθορά.
Με πολιτείες που σκοτώνουν κάθε μέρα νέα παιδιά.
Λέξεις ξανά σε χαρτιά, νόμοι ξανά στα σκαριά
φρουρούμενη Βουλή και περιθώρια στενά
ασφυκτική η πορεία και βαριά τα πανώ
φόβος λυγίζει τα πόδια και παραλύει το μυαλό.
Και είμαι πάλι εδώ, σαν κούκος μες στα ρολόγια
πάλι με στίχους φωνάζω και κατακρίνω με λόγια
πάλι ανοίγω φτερά, πάλι μας κλείνουν το στόμα
πάλι σ' οθόνες μιλάνε μα δεν τελειώσαμε ακόμα.
Ανούσιες γινήκαν οι εκπομπές στο ραδιόφωνο
έχουν όλοι τους ξεχάσει πως κρατούν μικρόφωνο
τα δελτία ειδήσεων έχουν γίνει πια γήπεδο
κι ολόγυρα κυριαρχεί το χαμηλό επίπεδο.
Βαρέθηκα τις τράπεζες, τα κινητά τηλέφωνα,
κι οι εφημερίδες, πολιτικά φερέφωνα,
άδεια τα ταμεία κι ασυντήρητα τα σχολεία,
σάτιρα η χώρα για τη σάπια κοινωνία.
Ελάχιστοι αυτοί που εκτιμούν την κατάσταση
κι η τηλεόραση είναι ξανά σ' άλλη διάσταση,
τουλάχιστον κάποιοι μας δίνουν μια εικόνα,
την πόρτα σου μην κλείνεις, δεν τελειώσαμε ακόμα.

Δημήτρης Μακράκης. α2

Πώς βλέπω τους μεγάλους!

Περίεργα πλάσματα οι μεγάλοι. Άλλοτε συναισθηματικοί, τρυφεροί, στοργικοί, συζητήσιμοι, γεμάτοι αγάπη και κατανόηση, πρόθυμοι να αφουγκραστούν τις ανησυχίες, τις παραξενιές, τα προβλήματα. Μας προσφέρουν αγάπη, προστασία, σιγουριά, ασφάλεια και φροντίζουν για την ευτυχία και την πρόοδό μας. Άλλοτε, πάλι, πνιγμένοι στα προβλήματα της δουλειάς και της ζωής τους, εμφανίζονται εξαντλημένοι, χωρίς ψυχικά αποθέματα, γεμάτοι άγχος, υπερένταση και συγκρούσεις.

Ίσως, για μας τους μικρότερους σε ηλικία, ο Πήτερ Παν να είχε δίκιο που παρέμεινε στη χώρα του «Ποτέ», για να μη μεγαλώσει.

Όμως, πιστεύω ότι μέσα στην αντιφατική συμπεριφορά τους, οι μεγάλοι «υπάρχουν» στη ζωή μας, και η αγάπη τους, η μέριμνά τους, οι εμπειρίες τους, οι ευθύνες τους, οι υπερβολές τους, ο συναισθηματισμός τους, οι εντάσεις τους, συνδυάζονται και συνδιαμορφώνουν αυτά τα «αγαπητά περίεργα πλάσματα».

Άκης Λεμπιδάκης. β1

Πρωινά χρώματα του σχολείου.

